

Bruxelles, 14 iunie 2021
(OR. en)

9732/21

Dosar interinstituțional:
2020/0360(COD)

ENER 276
TRANS 392
RELEX 547
ECOFIN 595
ENV 423
CODEC 883
IA 116

REZULTATUL LUCRĂRILOR

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Data:	11 iunie 2021
Destinatar:	Delegațiile
Nr. doc. ant.:	9411/21
Nr. doc. Csie:	14088/21 + ADD 1 - ADD 5
Subiect:	Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind liniile directe pentru infrastructurile energetice transeuropene și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 347/2013 – Abordare generală (11 iunie 2021)

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor abordarea generală a Consiliului cu privire la propunerea sus-menționată, astfel cum a fost adoptată de Consiliu (Transporturi, Telecomunicații și Energie), cu ocazia celei de a 3801-a reuniuni a acestuia, care a avut loc la 11 iunie 2021.

Abordarea generală stabilește poziția provizorie a Consiliului cu privire la această propunere și constituie baza pregătirilor pentru negocierile cu Parlamentul European.

Modificările față de propunerea Comisiei sunt indicate prin caractere **aldine**, iar eliminările prin [].

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament stabilește linii directoare pentru realizarea promptă a dezvoltării și interoperabilității coridoarelor și domeniilor prioritare privind infrastructurile energetice transeuropene prevăzute în anexa I („coridoarele și domeniile prioritare privind infrastructura energetică”), care contribuie la obiectivele Uniunii privind clima și energia pentru 2030 și la obiectivul realizării neutralității climatice până în 2050, **și pentru asigurarea interconexiunilor, a securității energetice, a integrării piețelor și sistemelor și a concurenței pentru toate statele membre, [] precum și a energiei la un preț accesibil pentru gospodării și întreprinderi.**
- (2) În special, prezentul regulament:
- (a) abordează chestiunea identificării proiectelor de interes comun necesare pentru implementarea coridoarelor și domeniilor prioritare, care se încadrează în categoriile de infrastructuri energetice [] stabilite în anexa II („categorii de infrastructuri energetice”);
 - (b) **abordează identificarea proiectelor de interes reciproc.**
 - (c) facilitează implementarea promptă a proiectelor de interes comun **și a proiectelor de interes reciproc**, prin simplificarea, coordonarea mai îndeaproape și accelerarea procedurilor de autorizare și prin îmbunătățirea **transparenței și a** participării publicului;

(d) prevede norme [] referitoare la alocarea transfrontalieră a costurilor și la stimulentele legate de risc pentru proiectele de interes comun **și proiectele de interes reciproc**;

(e) stabilește condițiile **și criteriile** de eligibilitate pentru proiectele de interes comun **și proiectele de interes reciproc** care vor beneficia de asistență financiară din partea Uniunii;

[] *[litera (e) anterioară a fost eliminată]*

Articolul 2

Definiții

Pe lângă definițiile din Directivele 2009/73/CE, (UE) 2018/2001 ¹ și (UE) 2019/944 ale Parlamentului European și ale Consiliului și din Regulamentele (CE) nr. 715/2009, [] și (UE) 2019/943, în sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

1. „infrastructură energetică” înseamnă orice echipament sau instalație fizică care se încadrează în categoriile de infrastructuri energetice, care este situată în Uniune sau care leagă Uniunea de una sau mai multe țări terțe;
2. „decizie exhaustivă” înseamnă o decizie [] sau un set de decizii luate de o autoritate sau de autorități ale unui stat membru, cu excepția instanțelor judecătorești, care stabilește dacă un inițiator de proiect este autorizat sau nu să construiască infrastructura energetică pentru a realiza un proiect de interes comun **sau un proiect de interes reciproc**, având posibilitatea de a demara sau de a procura și demara lucrările de construcție necesare („gata de executarea construcției”), fără a aduce atingere niciunei decizii luate în contextul unei căi de atac administrative;
3. „proiect” înseamnă una sau mai multe linii, conducte, echipamente sau instalații care se încadrează în categoriile de infrastructuri energetice;

¹ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, JO L 328, 21.12.2018, p. 82.

4. „proiect de interes comun” înseamnă un proiect [] **necesar** [] pentru implementarea coridoarelor și domeniilor prioritare privind infrastructura energetică prevăzute în anexa I și care face parte din lista proiectelor de interes comun a Uniunii menționată la articolul 3 **și/sau proiectele prevăzute în anexa II dezvoltate în regiuni defavorizate, mai puțin conectate, periferice, ultraperiferice sau izolate, cum ar fi insulele, în cazul în care acestea sprijină soluțiile inovatoare și alte tipuri de soluții care implică cel puțin două state membre, cu un impact pozitiv semnificativ asupra obiectivelor UE privind clima și energia, conform criteriilor stabilite în prezentul regulament;**
5. „proiect de interes reciproc” înseamnă un proiect promovat de cel puțin un stat membru în cooperare cu țări terțe, **în temeiul scrisorilor din partea guvernelor țărilor afectate în mod direct prin care acestea își exprimă sprijinul pentru proiect sau al unui alt acord fără caracter juridic obligatoriu [], care se încadrează în categoriile de infrastructuri energetice din anexa II, care contribuie în mod semnificativ la obiectivele generale ale Uniunii privind clima și energia menționate la articolul 1 alineatul (1) și care face parte din lista de proiecte a Uniunii menționată la articolul 3 [];**
6. „blocaj în infrastructura energetică” înseamnă limitarea fluxurilor fizice dintr-un sistem energetic din cauza capacității insuficiente de transport, incluzând, printre altele, absența infrastructurii;
7. „inițiator al proiectului” înseamnă oricare dintre următorii:
- (a) un OTS/OST, un operator de distribuție **(OD)** ori alt operator sau investitor care elaborează un proiect de interes comun **sau un proiect de interes reciproc;**
 - (b) dacă există mai mulți OTS/OST, [] **OD**, alți operatori, investitori sau orice grup format din aceste categorii de operatori, entitatea cu personalitate juridică în temeiul legislației naționale aplicabile, care a fost desemnată prin contract încheiat între aceștia și care are capacitatea de a-și asuma obligații juridice și datorii financiare în numele părților la contract;

8. „rețea electrică inteligentă” înseamnă o rețea de energie electrică în care operatorul de rețea poate monitoriza electronic **sau** [] **poate controla în mod activ anumite acțiuni** [] ale utilizatorilor conectați la aceasta, precum și tehnologiile informației și comunicațiilor (TIC) utilizate pentru comunicarea cu operatorii de rețea, producătorii, consumatorii și/sau prosumatorii aferenți, în vederea transportării **sau distribuirii** energiei electrice într-un mod durabil, rentabil și sigur;
9. „rețea inteligentă de gaze” înseamnă o rețea de gaze care utilizează soluții digitale inovatoare **sau alte** tipuri de soluții pentru a integra, într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor, o gamă largă de surse de gaze cu emisii scăzute de dioxid de carbon și **în special regenerabile**, în conformitate cu nevoile consumatorilor și cu cerințele de calitate a gazului, cu scopul de a reduce amprenta de carbon a consumului de gaze aferent, de a permite creșterea ponderii gazelor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon și de a crea legături cu alți purtători de energie și cu alte sectoare energetice, **inclusiv modernizările fizice necesare în vederea integrării gazelor cu emisii scăzute de dioxid de carbon și în special a celor din surse regenerabile**;
10. „reafectare []” înseamnă modernizarea fizică a infrastructurii de gaze naturale existente în vederea [] unei utilizări dedicate hidrogenului pur [].
- []
11. „autorități competente []” înseamnă autoritățile care, în temeiul legislației naționale, sunt competente să emită diferite permise și autorizații legate de planificarea, proiectarea și construcția de bunuri imobile, inclusiv legate de infrastructura energetică;
12. „lucrări” înseamnă cumpărarea, furnizarea și implementarea de componente, sisteme și servicii, inclusiv programe informatice, realizarea activităților de dezvoltare, construcție și instalare aferente unui proiect, recepția instalațiilor și lansarea unui proiect;

13. „studii” înseamnă activitățile necesare pentru a pregăti implementarea proiectului, precum studiile pregătitoare, de fezabilitate, de evaluare, de testare și de validare, inclusiv programe informatice, și orice alte măsuri de asistență tehnică, inclusiv acțiunile prealabile de definire și de dezvoltare a unui proiect, precum și de luare a deciziilor privind finanțarea proiectului, cum ar fi recunoașterea amplasamentelor în cauză și pregătirea pachetului financiar;
14. „autoritate națională de reglementare” înseamnă o autoritate națională de reglementare desemnată în conformitate cu articolul 39 alineatul (1) din Directiva 2009/73/CE sau cu articolul 57 alineatul (1) din Directiva (UE) 2019/944;
15. „punere în funcțiune” înseamnă procesul de dare în exploatare a unui proiect, după ce acesta a fost construit;
16. „[] autorități naționale de reglementare **relevante**” înseamnă autoritățile naționale de reglementare din statele membre [] **care găzduiesc un proiect sau care participă la partajarea transfrontalieră a costurilor aferente unui proiect ce aduce un impact pozitiv semnificativ**;
17. „adaptare la schimbările climatice” înseamnă un proces menit să asigure reziliența infrastructurii energetice la potențialele efecte negative ale schimbărilor climatice printr-o evaluare a vulnerabilității la schimbările climatice și a riscurilor climatice, inclusiv prin măsuri de adaptare relevante;
- []
- []
18. „proiecte concurente” înseamnă proiecte care abordează parțial sau integral aceeași lacună identificată în materie de infrastructură sau aceeași nevoie în materie de infrastructură regională.

CAPITOLUL II

PROIECTE DE INTERES COMUN ȘI PROIECTE DE INTERES RECIPROC

Articolul 3

Lista de proiecte de interes comun și proiecte de interes reciproc a Uniunii

- (1) Se instituie grupuri regionale („grupuri”), astfel cum se stabilește în secțiunea 1 din anexa III. Componenta fiecărui grup are la bază fiecare coridor și domeniu prioritar și acoperirea geografică a acestora, în conformitate cu anexa I. Competențele decizionale în cadrul grupurilor sunt limitate la statele membre și la Comisie, desemnate ca organism decizional al grupurilor în scopurile respective. **Procesele decizionale din cadrul grupurilor regionale se bazează pe consens.**

[]

- (2) Fiecare grup își adoptă propriul regulament de procedură, având în vedere dispozițiile din anexa III.
- (3) Organismul decizional al fiecărui grup adoptă o listă regională de [] proiecte de interes comun **și proiecte de interes reciproc**, întocmită în conformitate cu procedura stabilită în secțiunea 2 din anexa III, în funcție de contribuția fiecărui proiect la implementarea coridoarelor și domeniilor prioritare privind infrastructura energetică și în funcție de îndeplinirea de către proiecte a criteriilor prevăzute la articolul 4. []

Atunci când un grup își întocmește lista regională:

- (a) fiecare propunere individuală de proiect de interes comun necesită aprobarea statelor al căror teritoriu este vizat de proiect; dacă un stat membru nu își dă aprobarea, acesta prezintă grupului în cauză motive justificate pentru această decizie;

- (b) grupul ține seama de consilierea oferită de Comisie, care vizează ca numărul total de proiecte de interes comun **și proiecte de interes reciproc** să fie ușor de gestionat.
- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul **20** din prezentul regulament [] pentru a stabili „lista Uniunii” (**incluzând proiectele de interes comun și proiectele de interes reciproc propuse**) [], sub rezerva articolului 172 al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Atunci când își exercită competențele, Comisia se asigură că lista Uniunii este stabilită la fiecare doi ani, pe baza listelor regionale adoptate de organismele decizionale ale grupurilor, în conformitate cu secțiunea 1 punctul 2 din anexa III, cu respectarea procedurii stabilite la alineatul (3) din prezentul articol.

Prima listă a Uniunii în temeiul prezentului regulament se adoptă cel târziu până la 30 noiembrie 2023.

- (5) Comisia **oferă consiliere organismului decizional al fiecărui grup atunci când acesta adoptă lista regională de proiecte de interes comun și proiecte de interes reciproc propuse, astfel încât** []:
- (a) să se asigure că sunt incluse numai proiecte care îndeplinesc criteriile menționate la articolul 4;
- (b) să asigure coerența transregională, ținând seama de avizul Agenției pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (denumită în continuare „agenția”), astfel cum se menționează în secțiunea 2 punctul 12 din anexa III;
- (c) să țină seama de avizele statelor membre, astfel cum se menționează în secțiunea 2 punctul 9 din anexa III;
- (d) să urmărească înscrierea pe lista Uniunii a unui număr total de proiecte de interes comun ușor de gestionat.

- (6) Proiectele de interes comun incluse pe lista Uniunii în temeiul alineatului (4) din prezentul articol care se încadrează în categoriile de infrastructuri energetice stabilite la punctul 1 literele (a), (b), (c) și (e) din anexa II devin parte integrantă din planurile regionale de investiții relevante, în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/943 [], și din planurile naționale relevante de dezvoltare a rețelei pe zece ani, în conformitate cu articolul 51 din Directiva (UE) 2019/944 [], și din alte planuri naționale privind infrastructura care ar putea fi vizate, după caz. Proiectele respective primesc cel mai înalt grad de prioritate posibil în cadrul fiecăruia dintre aceste planuri. Prezentul alineat nu se aplică **proiectelor concurente, proiectelor care nu au atins un nivel suficient de maturitate pentru a furniza o analiză cost-beneficiu specifică proiectului, în conformitate cu secțiunea 2 punctul 1 litera (c) din anexa III, ori proiectelor de interes reciproc.**

CAPITOLUL II

PROIECTE DE INTERES COMUN ȘI PROIECTE DE INTERES RECIPROC

Articolul 4

Criterii pentru proiectele de interes comun și pentru proiectele de interes reciproc

- (1) Proiectele de interes comun îndeplinesc următoarele criterii generale:
- (a) proiectul este necesar cel puțin pentru unul dintre coridoarele și domeniile prioritare privind infrastructura energetică;
 - (b) potențialele beneficii generale ale proiectului, evaluate în conformitate cu criteriile specifice corespunzătoare de la alineatul (3), depășesc costurile acestuia, inclusiv pe termen lung;
 - (c) proiectul îndeplinește oricare dintre următoarele criterii:
 - (i) implică cel puțin două state membre, traversând în mod direct **sau indirect (prin interconectare cu o țară terță)** frontiera dintre două sau mai multe state membre;
 - (ii) este situat pe teritoriul unui stat membru, **fie pe uscat, fie offshore**, și are un impact transfrontalier semnificativ, conform punctului 1 din anexa IV;
 - (iii) **este situat pe insule care nu sunt conectate suficient la rețelele energetice transeuropene, reprezentând mici sisteme conectate sau mici sisteme izolate în conformitate cu Directiva 2019/944, și contribuie în mod semnificativ la obiectivele de decarbonizare a sistemul energetic al insulei și la obiectivele de decarbonizare ale Uniunii, precum și la durabilitate în teritoriul unde este situat, prin sprijinirea unor soluții inovatoare și a altor tipuri de soluții care implică cel puțin două state membre.**

- (2) Proiectele de interes reciproc îndeplinesc următoarele criterii generale:
- (a) proiectul contribuie în mod semnificativ la obiectivele [] Uniunii **privind clima și energia enunțate la articolul 1 alineatul (1)**, precum și la obiectivele țării terțe și la durabilitate, inclusiv prin integrarea energiei din surse regenerabile în rețea și prin transportul **și distribuția** energiei din surse regenerabile către principalele centre de consum și situri de stocare și
 - (b) potențialele beneficii generale ale proiectului, evaluate **la nivel european** [] în conformitate cu criteriile specifice corespunzătoare de la alineatul (3), depășesc costurile acestuia, inclusiv pe termen lung;
 - (c) proiectul este situat pe teritoriul a cel puțin unui stat membru și a cel puțin unei țări terțe și are un impact transfrontalier semnificativ, conform punctului 2 din anexa IV;
 - (d) în ceea ce privește partea situată pe teritoriul **unui stat membru**, proiectul este în conformitate cu Directiva 2009/73/CE și cu Directiva (UE) 2019/944, în cazul în care se încadrează în categoriile de infrastructuri descrise la punctele 1 și 3 din anexa II;
 - (e) țara terță sau țările terțe implicate au [] **un cadru de politică convergent cu cel al Uniunii** pentru a sprijini obiectivele generale de politică ale Uniunii, în special pentru a asigura:
 - (i) o piață internă a energiei care funcționează bine;
 - (ii) siguranța aprovizionării cu energie pe baza cooperării și a solidarității;
 - (iii) un sistem energetic, inclusiv producția, transportul și distribuția energiei, [] orientat spre **îndeplinirea obiectivului neutralității climatice** [], în conformitate cu Acordul de la Paris și cu obiectivele climatice ale Uniunii; și, în special, evitarea relocării emisiilor de dioxid de carbon;

- (f) țara terță sau țările terțe implicate sprijină statutul prioritar al proiectului, astfel cum este stabilit la articolul 7, și se angajează să respecte un calendar similar pentru implementarea accelerată și alte măsuri de sprijin privind politicile și reglementările aplicabile proiectelor de interes comun din Uniune.
- (3) În cazul proiectelor de interes comun care se încadrează în categoriile specifice de infrastructuri energetice, se aplică următoarele criterii specifice:
- (a) pentru proiectele de transport, **distribuție** și stocare a energiei electrice care se încadrează în categoriile de infrastructuri energetice stabilite la punctul 1 literele (a), (b), (c) și (e) din anexa II, proiectul trebuie să contribuie în mod semnificativ la durabilitate prin integrarea energiei din surse regenerabile în rețea și prin transportul **sau distribuția** energiei din surse regenerabile către principalele centre de consum și situri de stocare, precum și la cel puțin unul dintre următoarele criterii specifice:
- (i) integrarea pieței, printre altele prin eliminarea izolării **energetice** a cel puțin unui stat membru și reducerea blocajelor din infrastructura energetică; concurență, **interoperabilitate** și flexibilitatea sistemului;
- (ii) siguranța aprovizionării, printre altele prin interoperabilitate, flexibilitatea sistemului, securitate cibernetică, conexiuni adecvate și exploatarea sigură și fiabilă a sistemului.
- (b) pentru proiectele de rețele electrice inteligente care se încadrează în categoria de infrastructuri energetice stabilită la punctul 1 litera (d) din anexa II, proiectul trebuie să contribuie în mod semnificativ la durabilitate prin integrarea energiei din surse regenerabile în rețea și la cel puțin două dintre următoarele criterii specifice:
- (i) siguranța aprovizionării, inclusiv prin eficiența și interoperabilitatea transportului și distribuției energiei electrice în exploatarea zilnică a rețelei, evitarea congestiilor, precum și integrarea și implicarea utilizatorilor rețelei;

- (ii) integrarea pieței, inclusiv prin exploatarea eficientă a sistemului și utilizarea interconexiunilor;
 - (iii) siguranța rețelei, flexibilitatea și calitatea aprovizionării, inclusiv prin adoptarea pe scară mai largă a inovării în ceea ce privește echilibrarea, securitatea cibernetică, monitorizarea, controlul sistemului și corectarea erorilor.
 - (iv) **facilitarea integrării inteligente a sectorului energetic prin crearea de legături cu alți purtători de energie și cu alte sectoare energetice și facilitarea răspunsului părții de consum.**
- (c) în ceea ce privește proiectele privind transportul dioxidului de carbon care se încadrează în categoriile de infrastructuri energetice stabilite la punctul 5 din anexa II, proiectul trebuie să contribuie în mod semnificativ la toate criteriile specifice următoare:
- (i) evitarea emisiilor de dioxid de carbon, menținând în același timp siguranța aprovizionării cu energie;
 - (ii) creșterea rezilienței și a siguranței transportului dioxidului de carbon;
 - (iii) utilizarea eficientă a resurselor, permițând conectarea mai multor surse de dioxid de carbon și situri de stocare prin intermediul unor infrastructuri comune și reducând la minimum sarcina de mediu și riscurile la adresa mediului.
- (d) pentru proiectele privind hidrogenul care se încadrează în categoriile de infrastructuri energetice stabilite la punctul 3 din anexa II, proiectul trebuie să contribuie în mod semnificativ la durabilitate, inclusiv prin reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, prin intensificarea utilizării hidrogenului **din surse regenerabile sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon, punând accent pe hidrogenul din surse regenerabile []**, și prin sprijinirea generării de energie din surse regenerabile variabile, oferind flexibilitate și/sau soluții de stocare. În plus, proiectul trebuie să contribuie în mod semnificativ la cel puțin unul dintre următoarele criterii specifice:

- (i) integrarea pieței, inclusiv prin conectarea rețelelor de hidrogen existente sau emergente ale statelor membre sau prin contribuția în alt mod la crearea unei rețele la nivelul Uniunii pentru transportul și stocarea hidrogenului și prin asigurarea interoperabilității sistemelor conectate;
 - (ii) siguranța aprovizionării și flexibilitatea, printre altele prin conexiuni adecvate și prin facilitarea exploatării sigure și fiabile a sistemului;
 - (iii) concurența, inclusiv prin permiterea accesului la mai multe surse de aprovizionare și la mai mulți utilizatori de rețea în mod transparent și nediscriminatoriu.
- (e) în cazul electrolizoarelor care se încadrează în categoria stabilită la punctul 4 din anexa II, proiectul trebuie să contribuie în mod semnificativ la toate criteriile specifice următoare:
- (i) durabilitate, inclusiv prin reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și prin intensificarea utilizării hidrogenului din surse regenerabile **sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon, în special din surse regenerabile;**
 - (ii) siguranța aprovizionării, inclusiv prin contribuția la exploatarea sigură, eficientă și fiabilă a sistemului sau prin oferirea de soluții de stocare și/sau de flexibilitate, cum ar fi răspunsul părții de consum și serviciile de echilibrare;
 - (iii) **încurajarea serviciilor de flexibilitate, precum răspunsul părții de consum și stocarea**, facilitând integrarea inteligentă a sectorului energetic **prin crearea de legături cu alți []** purtători de energie și cu alte sectoare.
- (f) pentru proiectele de rețele inteligente de gaze care se încadrează în categoria de infrastructuri energetice stabilită la punctul 2 din anexa II, proiectul trebuie să contribuie în mod semnificativ la durabilitate prin [] **asigurarea integrării [] unei game largi de gaze cu emisii scăzute de dioxid de carbon și în special din surse regenerabile**, cum ar fi biometanul sau hidrogenul din surse regenerabile, în **sistemul de distribuție**, [] transport și **stocare** de gaze [], în vederea reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră. În plus, proiectul trebuie să contribuie în mod semnificativ la cel puțin unul dintre următoarele criterii specifice:

- (i) siguranța rețelei și calitatea aprovizionării prin îmbunătățirea eficienței și a interoperabilității transportului și distribuției de gaze în cadrul exploatării zilnice a rețelei, printre altele prin abordarea provocărilor generate de injectarea de gaze de diferite calități, grație implementării unor tehnologii inovatoare, și a celor generate de securitatea cibernetică;
 - (ii) funcționarea pieței și serviciile către clienți;
 - (iii) facilitarea integrării inteligente a sectorului energetic prin crearea de legături cu alți purtători de energie și cu alte sectoare energetice și facilitarea răspunsului părții de consum.
- (4) În ceea ce privește proiectele care se încadrează în categoriile de infrastructuri energetice stabilite la punctele 1-5[] din anexa II, contribuția la criteriile enumerate la alineatul (3) din prezentul articol se evaluează în conformitate cu indicatorii stabiliți la punctele 3-8[] din anexa IV.
- (5) Pentru a facilita evaluarea tuturor proiectelor care ar putea fi eligibile ca proiecte de interes comun și care ar putea fi incluse pe o listă regională, fiecare grup evaluează, în mod transparent și obiectiv, contribuția fiecărui proiect la implementarea aceluiași coridor sau domeniu prioritar. Fiecare grup își stabilește metoda de evaluare pe baza contribuției globale la criteriile menționate la alineatul (3). Respectiva evaluare are ca rezultat un clasament al proiectelor pentru uzul intern al grupului. Nici lista regională, nici cea a Uniunii nu conțin clasamente, iar clasamentul menționat nu este folosit pentru niciun alt scop ulterior, cu excepția celui menționat în secțiunea 2 punctul 13 [] din anexa III.

Atunci când evaluează proiecte, fiecare grup acordă atenția cuvenită următoarelor aspecte:

- (a) caracterul imperios al fiecărui proiect propus pentru îndeplinirea **obiectivelor** Uniunii **privind** energia și **clima** [], precum și a celor legate de integrarea pieței, concurență, durabilitate și siguranța aprovizionării;
- (b) complementaritatea cu alte proiecte propuse;
- (c) pentru proiectele propuse care sunt, la momentul respectiv, proiecte de interes comun, progresele înregistrate în implementarea proiectului și respectarea obligațiilor de raportare și de transparență.

În ceea ce privește proiectele de rețele electrice inteligente și proiectele de rețele inteligente de gaze care se încadrează în categoria de infrastructuri energetice stabilită la punctul 1 litera (d) și la punctul 2 din anexa II, clasificarea se realizează pentru proiectele care afectează aceleași două state membre și se acordă atenția cuvenită și numărului de utilizatori afectați de proiect, consumului anual de energie și cotei energiei generate din surse nedispecerizabile din zona unde se află acești utilizatori.

Articolul 5

Implementare și monitorizare

- (1) Inițiatorii proiectelor elaborează un plan de implementare pentru proiectele de [] **pe lista Uniunii**, inclusiv un calendar privind fiecare dintre următoarele aspecte:
 - (a) studii de fezabilitate și de proiectare, inclusiv în ceea ce privește adaptarea la schimbările climatice și respectarea legislației de mediu și a principiului „de a nu aduce prejudicii semnificative” [];
 - (b) aprobarea din partea autorității naționale de reglementare sau a oricărei alte autorități vizate;
 - (c) construcția și punerea în funcțiune;
 - (d) programul de autorizare menționat la articolul 10 alineatul (5) litera (b).
- (2) OTS/OST, **OD** [] și alți operatori cooperează în vederea facilitării dezvoltării de proiecte de interes comun în zona lor.
- (3) Agenția și grupurile implicate monitorizează progresele realizate în implementarea proiectelor de interes comun și, dacă este necesar, fac recomandări pentru a facilita implementarea proiectelor de interes comun. Grupurile pot solicita să fie furnizate informații suplimentare în conformitate cu alineatele (4), (5) și (6), pot convoca întâlniri cu părțile relevante și pot invita Comisia să verifice la fața locului informațiile furnizate.

- (4) Până la data de 31 decembrie a fiecărui an care urmează anului de includere a unui proiect de interes comun pe lista Uniunii în temeiul articolului 3, inițiatorii proiectului prezintă autorității competente menționate la articolul 8 un raport anual pentru fiecare proiect care se încadrează în categoriile stabilite la punctele 1-5[] din anexa II.

Respectivul raport oferă detalii referitoare la:

- (a) progresele înregistrate în dezvoltarea, construcția și punerea în funcțiune a proiectului, în special în ceea ce privește procedurile de autorizare și consultare, respectarea legislației de mediu și a principiului „de a nu aduce prejudicii semnificative” mediului, precum și măsurile de adaptare la schimbările climatice luate;
 - (b) după caz, întârzierile față de planul de implementare, motivele acestor întârzieri și detalii privind alte dificultăți întâmpinate;
 - (c) după caz, un plan revizuit care vizează depășirea întârzierilor.
- (5) Până la [] sfârșitul lunii februarie a fiecărui an care urmează anului în care inițiatorul proiectului trebuie să prezinte raportul anual menționat la alineatul (4) din prezentul articol, autoritățile competente menționate la articolul 8 prezintă [] grupului respectiv raportul menționat la alineatul (4) din prezentul articol, completat cu informații referitoare la progresele și, dacă este cazul, întârzierile în implementarea proiectelor de interes comun situate pe teritoriul lor, în ceea ce privește procedura de autorizare, precum și la motivele unor astfel de întârzieri. Contribuția autorităților competente la raport se marchează în mod clar ca atare și este redactată fără a modifica textul introdus de inițiatorii proiectului.
- (6) Până la data de 30 aprilie a fiecărui an în care ar trebui adoptată o nouă listă a Uniunii, agenția prezintă grupurilor un raport consolidat privind proiectele de interes comun care intră în sfera de competență a autorităților naționale de reglementare, evaluând progresele înregistrate și formulând, după caz, recomandări cu privire la modalitățile de depășire a întârzierilor și a dificultăților întâmpinate. Raportul consolidat evaluează, de asemenea, în conformitate cu dispozițiile articolului 5 din Regulamentul (UE) 2019/942, implementarea coerentă a planurilor de dezvoltare a rețelei la nivelul Uniunii cu privire la coridoarele și domeniile prioritare privind infrastructura energetică.

- (7) Dacă punerea în funcțiune a unui proiect de interes comun suferă întârzieri față de planul de implementare din alte motive decât din motive imperative independente de voința inițiatorului proiectului, se aplică următoarele măsuri:
- (a) în condițiile în care măsurile prevăzute la articolul 51 alineatul (7) litera (a), (b) sau (c) din Directiva (UE) 2019/944 și la articolul 22 alineatul (7) litera (a), (b) sau (c) din Directiva 2009/73/CE sunt aplicabile în conformitate cu legislațiile naționale respective, autoritățile naționale de reglementare se asigură că se efectuează investiția;
 - (b) dacă măsurile autorităților naționale de reglementare în temeiul literei (a) nu sunt aplicabile, inițiatorul proiectului alege o parte terță care să finanțeze sau să construiască întregul proiect sau o parte din acesta. Inițiatorul proiectului face acest lucru înainte ca întârzierea față de data punerii în funcțiune din planul de implementare să depășească doi ani;
 - (c) dacă nu se alege o parte terță în conformitate cu litera (b), statul membru sau, atunci când statul membru a prevăzut acest lucru, autoritatea națională de reglementare poate, în termen de două luni de la expirarea perioadei menționate la litera (b), să desemneze o parte terță pentru finanțarea sau construirea proiectului, pe care inițiatorul proiectului trebuie să o accepte;
 - (d) dacă întârzierea față de data punerii în funcțiune din planul de implementare depășește doi ani și două luni, Comisia, cu condiția unui acord și în deplină cooperare cu statele membre în cauză, poate lansa o cerere de propuneri deschisă oricărei părți terțe capabile să devină inițiator al proiectului în vederea construirii proiectului în conformitate cu un calendar convenit;
 - (e) atunci când se aplică litera (c) sau (d), operatorul de sistem din zona în care este situată investiția pune la dispoziția operatorilor sau investitorilor sau părții terțe care implementează proiectul toate informațiile necesare pentru efectuarea investiției, conectează noile active la rețeaua de transport **sau, după caz, la rețeaua de distribuție** și, în general, depune toate eforturile pentru a facilita implementarea investiției, precum și exploatarea și întreținerea sigură, fiabilă și eficientă a proiectului de interes comun.

- (8) Un proiect de interes comun poate fi eliminat de pe lista Uniunii în conformitate cu procedura stabilită la articolul 3 alineatul (4) dacă includerea sa pe lista respectivă s-a făcut pe baza unor informații incorecte care au reprezentat factorul determinant pentru includerea respectivă sau dacă proiectul nu respectă dreptul Uniunii.
- (9) Proiectele care nu se mai află pe lista Uniunii își pierd toate drepturile și obligațiile legate de statutul de proiect de interes comun care le revin în temeiul prezentului regulament.
- []
- (10) Prezentul articol nu aduce atingere niciunei forme de asistență financiară acordată oricărui proiect de interes comun de către Uniune înainte de eliminarea proiectului de pe lista Uniunii.

Articolul 6

Coordonatorii europeni

- (1) Atunci când un proiect de interes comun se confruntă cu dificultăți semnificative legate de implementare, Comisia poate desemna, în acord cu statul membru implicat, un coordonator european pentru o perioadă de până la un an, care poate fi prelungită de două ori.
- (2) Coordonatorul european:
- (a) promovează proiectele pentru care a fost desemnat coordonator european, precum și dialogul transfrontalier între inițiatorii proiectelor și toate părțile interesate implicate;
 - (b) ajută toate părțile, dacă este cazul, să consulte părțile interesate implicate și să obțină autorizațiile necesare pentru proiecte;
 - (c) dacă este cazul, oferă consiliere inițiatorilor proiectelor cu privire la finanțarea proiectului;

- (d) asigură acordarea de către statele membre în cauză a sprijinului adecvat și a conducerii strategice pentru pregătirea și implementarea proiectelor;
 - (e) transmite Comisiei în fiecare an și, dacă este cazul, la terminarea mandatului său, un raport privind progresele înregistrate de proiecte și eventualele dificultăți și obstacole care ar putea conduce la întârzieri semnificative ale punerii în funcțiune a proiectelor. Comisia transmite raportul Parlamentului European și grupurilor implicate.
- (3) Coordonatorul european este ales pe baza experienței sale relevante pentru sarcinile specifice cu care este însărcinat pentru proiectele respective.
- (4) În decizia prin care este desemnat un coordonator european se specifică mandatul acordat, precizându-se durata acestuia, sarcinile specifice și termenele corespunzătoare, precum și metodologia care trebuie urmată. Efortul de coordonare este proporțional cu complexitatea și cu costurile estimate ale proiectelor.
- (5) Statele membre implicate cooperează pe deplin cu coordonatorul european în executarea sarcinilor acestuia prevăzute la alineatele (2) și (4).

CAPITOLUL III

AUTORIZARE ȘI PARTICIPAREA PUBLICULUI

Articolul 7

„Statutul prioritar” al proiectelor de pe lista Uniunii []

- (1) Adoptarea listei Uniunii stabilește, în sensul oricăror decizii emise în procedura de autorizare, necesitatea proiectelor respective din perspectiva politicii energetice, fără a aduce atingere amplasării, rutei sau tehnologiei exacte ale proiectului. **Prezentul alineat nu se aplică proiectelor concurente sau proiectelor care nu au atins un nivel suficient de maturitate pentru a furniza o analiză cost-beneficiu specifică proiectului, în conformitate cu secțiunea 2 punctul 1 litera (c) din anexa III.**
- (2) Pentru a se asigura o prelucrare administrativă eficientă a dosarelor de candidatură privind proiectele de interes comun, inițiatorii proiectelor și toate autoritățile vizate se asigură că dosarele respective se bucură de cel mai rapid tratament posibil, **în conformitate cu legislația națională și cu dreptul Uniunii.**
- (3) Fără a aduce atingere obligațiilor care rezultă din dreptul Uniunii, atunci când un astfel de statut există în legislația națională, proiectele de interes comun primesc statutul de proiecte de cea mai mare importanță națională posibilă și sunt tratate în mod corespunzător în cadrul procedurilor de autorizare – și în cadrul amenajării teritoriului, dacă legislația națională prevede acest lucru –, inclusiv în cadrul procedurilor aferente evaluărilor de mediu, conform modalităților prevăzute în legislația națională aplicabilă tipului corespunzător de infrastructură energetică.
- (4) Toate procedurile de soluționare a litigiilor, litigiile, căile de atac și acțiunile judiciare legate de proiectele de interes comun în fața oricăror instanțe, tribunale și comisii naționale, inclusiv medierea sau arbitrajul, în cazul în care acestea există în legislația națională, sunt considerate urgente, **dacă și în măsura în care legislația națională prevede astfel de proceduri de urgență. []**

- (5) Statele membre evaluează, ținând seama în mod corespunzător de orientările existente emise de Comisie cu privire la simplificarea procedurilor de evaluare de mediu pentru proiectele de interes comun, ce măsuri legislative și fără caracter legislativ sunt necesare pentru a simplifica procedurile de evaluare de mediu și pentru a asigura aplicarea lor coerentă și informează Comisia cu privire la rezultat.
- (6) Până la [1 septembrie 2022], statele membre iau măsurile fără caracter legislativ pe care le-au identificat în temeiul alineatului (5).
- (7) Până la [1 ianuarie 2023], statele membre iau măsurile legislative pe care le-au identificat în temeiul alineatului (5). Măsurile respective nu aduc atingere obligațiilor care rezultă din dreptul Uniunii.
- (8) **Cu condiția să fie îndeplinite toate condițiile prevăzute în directivele respective, în ceea ce privește impactul asupra mediului abordat la articolul 6 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE și la articolul 4 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE, proiectele de interes comun sunt considerate proiecte de interes public din perspectiva politicii energetice și pot fi considerate ca fiind de interes public superior.**

Dacă este necesar avizul Comisiei în conformitate cu Directiva 92/43/CEE, Comisia și autoritatea competentă menționată la articolul 9 din prezentul regulament se asigură că decizia privind interesul public superior al proiectului este luată în termenul stabilit la articolul 10 alineatul (1) din prezentul regulament. **Prezentul alineat nu se aplică proiectelor concurente sau proiectelor care nu au atins un nivel suficient de maturitate pentru a furniza o analiză cost-beneficiu specifică proiectului, în conformitate cu secțiunea 2 punctul 1 litera (c) din anexa III.**

Articolul 8

Organizarea procedurii de autorizare

- (1) Până la [1 ianuarie 2022] cel târziu, fiecare stat membru actualizează, dacă este cazul, autoritatea națională competentă desemnată care este responsabilă cu facilitarea și coordonarea procedurii de autorizare a proiectelor de interes comun.
- (2) Responsabilitatea autorității competente menționate la alineatul (1) și/sau atribuțiile acesteia pot fi delegate către sau executate de către o altă autoritate, pentru fiecare proiect de interes comun sau pentru fiecare categorie specifică de proiecte de interes comun, cu condiția ca:
 - (a) autoritatea competentă să informeze Comisia cu privire la delegarea respectivă, iar informațiile respective să fie publicate pe site-ul web menționat la articolul 9 alineatul (7) fie de către autoritatea competentă, fie de către inițiatorul proiectului;
 - (b) să existe o singură autoritate responsabilă pentru fiecare proiect de interes comun, care să reprezinte unicul punct de contact pentru inițiatorul proiectului în procesul de luare a unei decizii exhaustive pentru un anumit proiect de interes comun și care să coordoneze prezentarea tuturor documentelor și informațiilor relevante.

Autoritatea competentă își poate rezerva responsabilitatea de a stabili termene, fără a aduce atingere termenelor stabilite în conformitate cu articolul 10.

- (3) Fără a aduce atingere cerințelor aplicabile în temeiul legislației **naționale** și al dreptului internațional și al Uniunii, autoritatea competentă facilitează emiterea deciziei exhaustive, **astfel cum este definită la articolul 2 punctul 2.** [] Decizia exhaustivă se emite în termenul prevăzut la articolul 10 alineatele (1) și (2) și în conformitate cu unul dintre următoarele sisteme:
 - (a) sistemul integrat : decizia exhaustivă este emisă de către autoritatea competentă și reprezintă singura decizie obligatorie din punct de vedere juridic care rezultă din procedura legală de autorizare. Atunci când în proiect sunt implicate alte autorități, acestea pot emite, în conformitate cu legislația națională, un aviz care poate fi utilizat drept contribuție la procedură, fiind luat în considerare de către autoritatea competentă;

(b) sistemul : decizia exhaustivă cuprinde mai multe decizii individuale, coordonat obligatorii din punct de vedere juridic, emise de mai multe autorități vizate, care sunt coordonate de autoritatea competentă. Autoritatea competentă poate constitui un grup de lucru în care sunt reprezentate toate autoritățile implicate, pentru a stabili un program de autorizare, în conformitate cu articolul 10 alineatul (5 []) litera (b), precum și pentru a monitoriza și a coordona implementarea respectivului program. Autoritatea competentă, în consultare cu celelalte autorități vizate și, atunci când este cazul, în conformitate cu legislația națională și fără a aduce atingere termenelor stabilite în conformitate cu articolul 10, stabilește de la caz la caz un termen rezonabil pentru emiterea deciziilor individuale. Autoritatea competentă poate lua o decizie individuală în numele unei alte autorități naționale vizate dacă decizia autorității respective nu este prezentată în termenul stabilit și dacă întârzierea nu are o justificare adecvată; sau, atunci când există prevederi în acest sens în legislația națională și în măsura în care acestea sunt compatibile cu dreptul Uniunii, autoritatea competentă poate considera că o altă autoritate națională vizată și-a dat acordul sau a respins proiectul dacă decizia autorității respective nu este emisă la termen. Atunci când există prevederi în acest sens în legislația națională, autoritatea competentă poate să nu țină seama de o decizie individuală a unei alte autorități naționale vizate, dacă consideră că decizia respectivă nu este argumentată suficient în ceea ce privește elementele de probă pe baza cărora autoritatea națională în cauză a luat decizia; acționând astfel, autoritatea competentă se asigură că cerințele aplicabile în temeiul dreptului Uniunii și al celui internațional sunt respectate și își justifică decizia în mod corespunzător;

- (c) sistemul colaborativ : decizia exhaustivă este coordonată de autoritatea competentă. Autoritatea competentă, în consultare cu celelalte autorități vizate și, atunci când este cazul, în conformitate cu legislația națională și fără a aduce atingere termenelor stabilite în conformitate cu articolul 10, stabilește de la caz la caz un termen rezonabil pentru emiterea deciziilor individuale. Aceasta monitorizează respectarea termenelor de către autoritățile vizate.

Dacă este cazul, statele membre pot utiliza sisteme alternative în conformitate cu legislația națională, în cazul în care sistemul respectiv contribuie la o emitere mai eficientă și mai promptă a deciziei exhaustive. Statele membre furnizează Comisiei justificarea aferentă respectivei opțiuni.

Competența autorităților vizate ar putea fi inclusă în competența autorității naționale competente desemnate în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) sau acestea și-ar putea menține, într-o anumită măsură, competența independentă în conformitate cu sistemul de autorizare ales de statul membru în conformitate cu prezentul alineat, pentru a facilita emiterea deciziei exhaustive și pentru a coopera cu autoritatea națională competentă în consecință.

În cazul în care o autoritate vizată estimează că nu va emite o decizie individuală în termenul stabilit, autoritatea respectivă informează autoritatea competentă fără întârziere, justificând în mod corespunzător întârzierea. Ulterior, autoritatea competentă va stabili un nou termen pentru emiterea deciziei individuale respective, în conformitate cu termenele generale stabilite la articolul 10.

Recunoscând caracteristicile naționale în procedurile de planificare și de autorizare, statele membre pot alege între cele trei sisteme menționate la literele (a), (b) și (c) de la primul paragraf pentru a facilita procedurile și a le coordona și optează pentru implementarea celui mai eficient sistem. Atunci când un stat membru alege un sistem colaborativ, acesta informează Comisia cu privire la motivele sale în acest sens.

- (4) Statele membre pot aplica sisteme diferite în conformitate cu alineatul (3) pentru proiectele terestre și offshore de interes comun.
- (5) Dacă un proiect de interes comun prevede luarea unor decizii în două sau mai multe state membre, autoritățile competente respective iau toate măsurile necesare pentru cooperarea și **comunicarea** [] eficiente și eficace dintre acestea, inclusiv în ceea ce privește etapele menționate la articolul 10 alineatul (5). Statele membre fac tot posibilul pentru a asigura proceduri comune, în special cu privire la evaluarea impactului asupra mediului.

[]

Articolul 9

Transparența și participarea publicului

- (1) Până la [1 mai 2023], statul membru sau autoritatea competentă publică, **după caz**, în colaborare cu alte autorități vizate, un manual de procedură actualizat privind procedura de autorizare aplicabilă proiectelor de interes comun, incluzând cel puțin informațiile menționate la punctul 1 din anexa VI. Manualul nu este obligatoriu din punct de vedere juridic, dar poate face referire la dispoziții juridice relevante sau le poate cita. Autoritățile naționale competente, **după caz, pot** [] coordona și identifica sinergii cu țările învecinate atunci când elaborează manualul lor de proceduri.
- (2) Fără a aduce atingere legislației de mediu și cerințelor din Convențiile de la Aarhus și de la Espoo, precum și dispozițiilor aplicabile din dreptul Uniunii, toate părțile implicate în procedura de autorizare respectă principiile privind participarea publicului stabilite la punctul 3 din anexa VI.

- (3) Într-un termen cu caracter orientativ de trei luni de la inițierea procedurii de autorizare în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (a), inițiatorul proiectului elaborează și prezintă autorității competente un concept privind participarea publicului, respectând procedura definită în manualul menționat la alineatul (1) și în conformitate cu liniile directoare stabilite în anexa VI. Autoritatea competentă solicită modificări sau aprobă conceptul privind participarea publicului în termen de trei luni de la primire. În acest proces, autoritatea competentă ia în considerare orice formă de participare și consultare a publicului care a avut loc înainte de demararea procedurii de autorizare, cu condiția ca participarea și consultarea publice respective să fi îndeplinit cerințele din prezentul articol.

Atunci când inițiatorul proiectului are intenția de a modifica semnificativ un concept aprobat, acesta informează autoritatea competentă în acest sens. În acest caz, autoritatea competentă poate solicita modificări.

- (4) Dacă acest lucru nu este deja solicitat de legislația națională conform unor standarde similare sau mai ridicate, înainte de transmiterea dosarului de candidatură final și complet către autoritatea competentă în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) litera (a), inițiatorul proiectului sau, dacă legislația națională prevede astfel, autoritatea competentă desfășoară cel puțin o consultare publică. Consultarea publică respectivă nu aduce atingere oricărei consultări publice organizate după transmiterea solicitării aprobării de dezvoltare, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2011/92/UE. Consultarea publică oferă informații privind proiectul părților interesate menționate la punctul 3 litera (a) din anexa VI, într-un stadiu incipient, și contribuie la identificarea celei mai potrivite amplasări sau a celui mai potrivit traseu, având în vedere, de asemenea, **toate impacturile relevante în temeiul dreptului Uniunii și al legislației naționale []** în ceea ce privește proiectul, precum și a subiectelor relevante de abordat în cadrul dosarului de candidatură. Consultarea publică respectă cerințele minime prevăzute la punctul 5 din anexa VI. **Fără a aduce atingere normelor procedurale și în materie de transparență din statele membre**, inițiatorul proiectului publică pe site-ul web menționat la alineatul (7) din prezentul articol un raport în care explică modul în care au fost luate în considerare opiniile exprimate în cadrul consultărilor publice, indicând modificările aduse amplasamentului, traseului și concepției proiectului sau justificând de ce opiniile respective nu au fost luate în considerare.

Anterior depunerii dosarului de candidatură, inițiatorul proiectului pregătește un raport care sintetizează rezultatele activităților legate de participarea publicului, inclusiv activitățile care au avut loc înainte de demararea procedurii de autorizare.

Inițiatorul proiectului prezintă autorității competente rapoartele menționate la primul și al doilea paragraf, împreună cu dosarul de candidatură. Decizia exhaustivă ține seama în mod corespunzător de rezultatele acestor rapoarte.

- (5) Pentru proiectele transfrontaliere care implică două sau mai multe state membre, consultările publice organizate în conformitate cu alineatul (4) în fiecare stat membru implicat au loc în termen de cel mult două luni de la data la care a început prima consultare publică.
- (6) Pentru proiectele care ar putea avea efecte transfrontaliere semnificative în unul sau mai multe state membre învecinate și care intră sub incidența articolului 7 din Directiva 2011/92/UE și a Convenției de la Espoo, informațiile relevante sunt puse la dispoziția autorității competente a statelor membre învecinate în cauză. Autoritatea competentă a statelor membre învecinate în cauză indică, în cadrul procesului de notificare, după caz, dacă respectiva autoritate sau orice altă autoritate vizată dorește să participe la procedurile relevante de consultare publică.
- (7) Inițiatorul proiectului creează și actualizează periodic un site web dedicat proiectului cu informații relevante despre proiectul de interes comun, care include un link către site-ul web al Comisiei și către platforma în materie de transparență menționată la articolul 22 și care îndeplinește cerințele specificate la punctul 6 din anexa VI. Informațiile sensibile din punct de vedere comercial nu sunt divulgate.

De asemenea, inițiatorii proiectelor publică informațiile relevante prin intermediul altor mijloace adecvate de informare accesibile publicului.

Durata și punerea în aplicare a procedurii de autorizare

- (1) Procedura de autorizare este alcătuită din două proceduri:
- (a) procedura anterioară depunerii candidaturii, definită drept perioada dintre inițierea procedurii de autorizare și acceptarea dosarului de candidatură de către autoritatea competentă, are loc într-un termen orientativ de doi ani. **Statele membre pot stabili un termen-limită mai scurt, dacă este cazul. În acest caz, procedura anterioară depunerii candidaturii nu depășește termenul-limită stabilit de statul membru. Statele membre pot decide că perioada anterioară depunerii candidaturii este facultativă pentru proiectele mai mici.**

Procedura anterioară depunerii candidaturii include pregătirea rapoartelor de mediu de către inițiatorii proiectului, după caz, inclusiv a documentației privind adaptarea la schimbările climatice.

Pentru a iniția procedura de autorizare, inițiatorii proiectului notifică în scris proiectul autorității competente a statelor membre în cauză și includ o prezentare rezonabil de detaliată a acestuia. În termen de cel mult trei luni de la primirea notificării, autoritatea competentă confirmă sau, în cazul în care consideră că proiectul nu este suficient de avansat pentru a demara procedura de autorizare, refuză în scris notificarea, inclusiv în numele altor autorități vizate. În cazul unui refuz, autoritatea competentă își justifică decizia, inclusiv în numele celorlalte autorități vizate. Data la care autoritatea competentă a semnat acceptarea notificării marchează începerea procedurii de autorizare. În cazul în care sunt implicate două sau mai multe state membre, data la care autoritatea competentă vizată a acceptat ultima notificare marchează începerea procedurii de autorizare.

Autoritățile competente se asigură că acordarea autorizării este accelerată în conformitate cu prezentul capitol pentru fiecare categorie de proiecte de interes comun. În acest scop, autoritățile competente își adaptează cerințele pentru începerea procedurii de autorizare și pentru acceptarea dosarului de candidatură depus, pentru ca acestea să fie adecvate pentru proiecte [] care, datorită naturii sau **dimensiunii** lor ori datorită **lipsei cerinței de evaluare a impactului asupra mediului în temeiul legislației naționale** [], pot necesita mai puține autorizații și aprobări pentru a ajunge în faza de construcție și, prin urmare, ar putea să nu aibă nevoie să beneficieze de procedura anterioară depunerii cererii **menționată la articolul 9 și la articolul 10 alineatul (4).** []

- (b) procedura legală de autorizare, definită drept perioada cuprinsă între data acceptării dosarului de candidatură depus și data luării deciziei exhaustive, nu depășește un an și șase luni. Statele membre pot stabili un termen-limită mai scurt, dacă este cazul. **În acest caz, procedura de autorizare nu depășește termenul-limită stabilit de statul membru.**

- (2) Autoritatea competentă se asigură că durata combinată a celor două proceduri menționate la alineatul (1) nu depășește trei ani și șase luni **sau o perioadă mai scurtă stabilită de statele membre.** Cu toate acestea, dacă autoritatea competentă consideră că o procedură sau ambele proceduri din cadrul procedurii de autorizare nu vor fi finalizate în termenele-limită stabilite la alineatul (1), aceasta poate decide, înainte de expirarea acestora și de la caz la caz, prelungirea unui termen-limită sau a amândurora. **În principiu, autoritatea competentă ar trebui să prelungească termenul pentru ambele proceduri combinate cu maximum nouă luni** [].

Atunci când se prelungește termenul [], autoritatea competentă informează grupul în cauză și îi prezintă măsurile luate sau care urmează să fie luate în vederea finalizării procedurii de autorizare în cel mai scurt termen. Grupul poate solicita autorității competente să raporteze periodic cu privire la progresele înregistrate în acest sens.

(3) Orice studii valabile efectuate și orice permise sau autorizații eliberate pentru un anumit proiect de interes comun înainte de începerea procedurii de autorizare în conformitate cu prezentul articol sunt luate în considerare de către autoritățile competente în cadrul procedurii de autorizare și nu mai sunt necesare, **atât timp cât acestea sunt considerate valabile în cadrul legislației naționale.**

(4) În statele membre în care stabilirea unei rute sau a unui amplasament, realizată doar pentru scopul specific al unui proiect planificat, inclusiv planificarea coridoarelor specifice pentru infrastructurile rețelei, nu poate fi inclusă în procesul de luare a deciziei exhaustive, decizia corespunzătoare se ia în cursul unei perioade distincte de șase luni începând cu data transmiterii documentelor de candidatură finale și complete de către inițiatorul proiectului.

În acest caz, perioada de prelungire menționată la alineatul (2) **a treia teză** se reduce la șase luni, inclusiv pentru procedura menționată la prezentul alineat. **Prelungirea termenului menționat la alineatul (2) a patra și a cincea teză se poate aplica în consecință și după desfășurarea procedurii menționate în prezentul alineat.**

(5) Procedura anterioară depunerii candidaturii cuprinde următoarele stadii:

- (a) **în termen de cel mult 12 luni de la []** notificarea în temeiul alineatului (1) litera (a), autoritatea competentă stabilește, pe baza listei de verificare menționate la punctul 1 litera (e) din anexa VI, în strânsă colaborare cu celelalte autorități vizate și, după caz, pe baza unei propuneri a inițiatorului proiectului, stabilește domeniul de aplicare al rapoartelor și al documentelor și gradul de detaliere a informațiilor care trebuie prezentate de către inițiatorul proiectului în cadrul dosarului de candidatură pentru a solicita emiterea unei decizii exhaustive;
- (b) autoritatea competentă întocmește, în strânsă cooperare cu inițiatorul proiectului și cu alte autorități vizate și ținând cont de rezultatele activităților derulate în temeiul literei (a), un program detaliat al procedurii de autorizare, în conformitate cu liniile directoare stabilite la punctul 2 din anexa VI;

[]

- (c) la primirea proiectului de dosar de candidatură, autoritatea competentă solicită inițiatorului proiectului, dacă este necesar, în nume propriu sau în numele altor autorități vizate, să prezinte informațiile lipsă referitoare la elementele solicitate menționate la litera (a). În termen de trei luni de la primirea informațiilor lipsă, autoritatea competentă acceptă examinarea candidaturii în scris **sau prin intermediul unei platforme digitale**. Cererile de informații suplimentare pot fi făcute numai dacă sunt justificate de noi circumstanțe.
- (6) Inițiatorul proiectului se asigură că dosarul de candidatură este complet și adecvat și solicită avizul autorității competente cât mai devreme cu putință în cadrul procedurii anterioare depunerii candidaturii. Inițiatorul proiectului cooperează pe deplin cu autoritatea competentă pentru a respecta termenele [].
- []
- (7) Termenele-limită prevăzute în prezentul articol nu aduc atingere obligațiilor care decurg din dreptul Uniunii și din cel internațional și nu aduc atingere căilor de atac administrative sau judiciare în fața unei instanțe judecătorești.

CAPITOLUL IV

PLANIFICAREA INTERSECTORIALĂ A INFRASTRUCTURII

Articolul 11

Analiza cost-beneficiu pe ansamblul sistemului energetic

- (1) Până la [16 noiembrie 2022], Rețeaua europeană a operatorilor de sisteme de transport (ENTSO) de energie electrică și ENTSO de gaze publică și prezintă statelor membre, Comisiei și agenției **proiectele** lor de metodologii, inclusiv cu privire la modelarea pieței și a rețelelor, pentru o analiză cost-beneficiu armonizată pe ansamblul sistemului energetic la nivelul Uniunii a proiectelor de interes comun **și a proiectelor de interes reciproc** care se încadrează în categoriile prevăzute la punctul 1 literele (a) [], (c) și (e) și la punctul 3 din anexa II. []

Metodologiile respective se aplică pentru pregătirea fiecărui plan de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii elaborat ulterior de ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze în temeiul articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 715/2009 și al articolului 30 din Regulamentul (UE) 2019/943. Metodologiile respective sunt elaborate în conformitate cu principiile stabilite în anexa V și sunt în concordanță cu normele și indicatorii prevăzuți în anexa IV. **Acestea se modifică după transmiterea modelului privind piața și rețeaua de energie menționat la alineatul (8).**

Înainte de a-și prezenta metodologiile, ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze organizează un amplu proces de consultare, implicând cel puțin organizațiile care reprezintă toate părțile interesate relevante, inclusiv entitatea pentru operatorii de distribuție din Uniune („entitatea OD UE”), [] și, în situațiile în care se consideră oportun, autoritățile naționale de reglementare și alte autorități naționale.

(2) În termen de trei luni de la primirea metodologiilor, împreună cu informațiile primite în cadrul procesului de consultare și cu un raport privind modul în care acestea au fost luate în considerare, agenția emite un aviz către ENTSO de energie electrică, ENTSO de gaze, statele membre și Comisie și îl publică pe site-ul web al agenției.

(3) **În termen de trei luni de la primirea metodologiilor, statele membre pot transmite avizele lor către ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze și către Comisie. [] Pentru a facilita consultarea statelor membre, Comisia poate organiza reuniuni specifice ale grupurilor în vederea discutării proiectelor de metodologii.**

[]

(4) În termen de trei luni de la data primirii **avizelor din partea agenției și a statelor membre, astfel cum se menționează la alineatele (2) și (3), []** ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze își adaptează metodologiile ținând seama în mod corespunzător de **avizele** din partea agenției și a **statelor membre []** și le transmit Comisiei pentru aprobarea **finală. []** **Comisia emite decizia sa în termen de trei luni de la data la care ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze au transmis metodologiile.**

[]

- (5) În termen de două săptămâni de la aprobarea de către **Comisie** [] în conformitate cu alineatul [] (4), ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze își publică metodologiile pe site-urile lor web. Ele publică datele de intrare corespunzătoare și alte date relevante privind rețeaua, fluxul de sarcină și piața într-o formă suficient de precisă [], **sub rezerva restricțiilor prevăzute în temeiul legislației naționale și al acordurilor de confidențialitate relevante. Comisia și agenția asigură tratamentul confidențial al datelor primite, atât de către ele însele, cât și de orice parte însărcinată cu realizarea în numele lor a unor lucrări de analiză pe baza datelor respective.**
- (6) Metodologiile se actualizează [] în mod regulat, în conformitate cu procedura descrisă la alineatele (1)-(4) []. Agenția, din proprie inițiativă sau la cererea motivată a autorităților naționale de reglementare sau a părților interesate și în urma consultării formale cu organizațiile reprezentând toate părțile interesate relevante și cu Comisia, poate să solicite astfel de actualizări și îmbunătățiri **și să le comunice Comisiei**, oferind o motivație adecvată și precizând termenele. Agenția publică cererile autorităților naționale de reglementare sau ale părților interesate și toate documentele relevante neconfidențiale din punct de vedere comercial care conduc spre o solicitare din partea agenției de actualizare sau îmbunătățire.
- (7) **Pentru proiectele de interes comun care se încadrează în categoriile de la punctul 1 literele (b) și (d) și de la punctele 2, 4 și 5 din anexa II, se elaborează metodologii pentru o analiză cost-beneficiu armonizată pe ansamblul sistemului energetic la nivelul Uniunii. Comisia Europeană atribuie responsabilități pentru elaborarea acestor metodologii, care sunt compatibile cu metodologiile elaborate de ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze în privința beneficiilor monetizate și a costurilor. Agenția, cu sprijinul autorităților naționale de reglementare, promovează coerența acestor metodologii cu metodologiile elaborate de ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze. Metodologiile sunt elaborate în mod transparent, inclusiv cu consultarea amplă a statelor membre și a tuturor părților interesate relevante.**

- (8) O dată la [] **doi** ani, agenția stabilește și pune la dispoziția publicului un set de indicatori și valori de referință corespunzătoare pentru compararea costurilor unitare ale investițiilor pentru proiecte comparabile din categoriile de infrastructuri incluse la punctele 1, 2 și 3 din anexa II. Respectivetele valori de referință pot fi folosite de ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze pentru analizele cost-beneficiu efectuate pentru planurile ulterioare de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii. Primii astfel de indicatori se publică până la [1 noiembrie 2022] **în măsura în care sunt disponibile date pentru calcularea unor indicatori robuști și a unor valori solide. Pentru celelalte categorii din anexa II, indicatorii sunt elaborați și publicați până la [1 noiembrie 2024]. Proprietarii de infrastructură, operatorii de sistem și promotorii terți reglementați sunt obligați să furnizeze datele solicitate autorităților naționale de reglementare și agenției.**
- (9) Până la [31 decembrie **2024**], ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze prezintă împreună Comisiei și agenției un model coerent și interconectat privind piața și rețeaua de energie, inclusiv privind infrastructura de transport al energiei electrice, al gazelor [] și al hidrogenului, precum și privind stocarea [] și electrolizoarele, acoperind coridoarele și domeniile prioritare privind infrastructura energetică și elaborat în conformitate cu principiile prevăzute în anexa V.
- (10) Modelul coerent și interconectat menționat la alineatul [] (8) acoperă cel puțin interconexiunile între sectoarele respective în toate etapele planificării infrastructurii, în special scenariile, **tehnologiile și rezoluția spațială**, identificarea lacunelor în materie de infrastructură, în mod deosebit în ceea ce privește capacitățile transfrontaliere, precum și evaluarea proiectelor.
- (11) După aprobarea de către Comisie a modelului coerent și interconectat menționat la alineatul [] (8), în conformitate cu procedura prevăzută la alineatele (1)-(4) [], acesta este inclus în metodologiile menționate la alineatul (1).
- (12) **La fiecare patru ani de la aprobarea sa, în conformitate cu alineatul (10), modelul interconectat se actualizează, în conformitate cu procedura descrisă la alineatele (8)-(10).**

Scenarii pentru planurile de dezvoltare a rețelei pe zece ani

- (1) Până la [31 iulie 2022], după desfășurarea unui amplu proces de consultare cu participarea Comisiei, **a statelor membre** și cel puțin a organizațiilor care reprezintă toate părțile interesate relevante, inclusiv a ENTSO de energie electrică, a ENTSO de gaze și a entității OD a Uniunii [], agenția publică orientările-cadru pentru scenariile comune care urmează să fie elaborate de ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze. Orientările respective sunt actualizate periodic, în funcție de necesități, **și definesc criteriile pentru o elaborare transparentă, nediscriminatorie și robustă a scenariilor, ținând seama de bunele practici din domeniul evaluării infrastructurilor.**

Orientările **țin cont, de asemenea, de prioritățile integrării sistemelor energetice**, [] de principiul „eficiența energetică înainte de toate” și asigură că scenariile de bază ale ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze sunt pe deplin conforme cu **obiectivele Uniunii privind clima și energia pentru 2030 și cu obiectivul de realizare a neutralității climatice până în 2050** [] și **țin cont de cele mai recente scenarii disponibile ale Comisiei în vederea realizării acestora și, după caz, de planurile naționale privind energia și clima.**

- (2) ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze respectă orientările-cadru ale agenției atunci când elaborează scenariile comune care urmează să fie utilizate pentru planurile de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii.
- (3) ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze invită organizațiile care reprezintă toate părțile interesate relevante, inclusiv entitatea OD a Uniunii [], să participe la procesul de elaborare a scenariilor.
- (4) ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze publică și prezintă agenției, **statelor membre** și Comisiei proiectul de raport privind scenariile comune, în vederea obținerii avizului acestora.

- (5) În termen de trei luni de la primirea proiectului de raport privind scenariile comune, împreună cu informațiile primite în cadrul procesului de consultare și cu un raport privind modul în care acestea au fost luate în considerare, agenția emite avizul său, **inclusiv recomandări de modificări**, către ENTSO de energie electrică, ENTSO de gaze, **statele membre** și Comisie.
- (6) Comisia, acordând atenția cuvenită avizului agenției **și al statelor membre []**, transmite avizul său către ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze. **Grupul de coordonare în domeniul energiei electrice și Grupul de coordonare pentru gaz pot examina proiectele de scenarii comune.**
- (7) **[] ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze își adaptează raportul privind scenariile comune, ținând seama în mod corespunzător de avizul agenției și de cele ale statelor membre, și transmit raportul actualizat Comisiei, spre aprobare.**
- (8) În termen de două săptămâni de la aprobarea raportului privind scenariile comune de către Comisie în conformitate cu alineatul (7), ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze publică raportul privind scenariile comune pe site-urile lor web. Ele publică datele de intrare și de ieșire corespunzătoare într-o formă suficient de **clară și exactă, pentru ca o parte terță să poată reproduce rezultatele**, ținând seama în mod corespunzător de legislația națională, precum și de acordurile de confidențialitate relevante **și de informațiile sensibile.**

Articolul 13

Identificarea lacunelor în materie de infrastructură

- (1) La fiecare doi ani, ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze publică **[]** rapoartele privind lacunele în materie de infrastructură elaborate în cadrul planurilor de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii.

Atunci când evaluează lacunele în materie de infrastructură, ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze își **bazează analiza pe toate scenariile stabilite la articolul 12**, pun în aplicare principiul „eficiența energetică înainte de toate” și iau în considerare cu prioritate toate soluțiile relevante [] **care nu necesită infrastructuri noi. Atunci când se iau în considerare noi soluții de infrastructură, evaluarea lacunelor în materie de infrastructură ține seama de toate costurile relevante, inclusiv de consolidări ale rețelei.**

Înainte de a [] **publica** respectivele lor rapoarte, ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze desfășoară un amplu proces de consultare care implică toate părțile interesate relevante, inclusiv entitatea OD a Uniunii, [] precum și toți reprezentanții statelor membre vizate de coridoarele prioritare definite în anexa I.

- (2) ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze prezintă agenției, Comisiei și **statelor membre** proiectele lor respective de raport privind lacunele în materie de infrastructură, în vederea obținerii avizului acestora.
- (3) În termen de trei luni de la primirea raportului privind lacunele în materie de infrastructură, împreună cu informațiile primite în cadrul procesului de consultare și cu un raport privind modul în care acestea au fost luate în considerare, agenția emite un aviz către ENTSO de energie electrică sau către ENTSO de gaze, precum și către Comisie **și statele membre**.
- (4) Comisia, **împreună cu statele membre**, luând în considerare avizul agenției menționat la alineatul (3), elaborează un aviz și îl transmite ENTSO de energie electrică sau ENTSO de gaze.
- (5) ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze își adaptează rapoartele privind lacunele în materie de infrastructură, ținând seama în mod corespunzător de avizul agenției și în conformitate cu avizul Comisiei **și al statelor membre**, înainte de a publica rapoartele finale privind lacunele în materie de infrastructură.

CAPITOLUL V

REȚELE OFFSHORE PENTRU INTEGRAREA SURSELOR REGENERABILE DE ENERGIE

Articolul 14

Planificarea rețelei offshore

- (1) Până la [31 iulie 2022], statele membre, cu sprijinul Comisiei, în cadrul coridoarelor lor specifice prioritare ale rețelei offshore definite la punctul 2 din anexa I, ținând seama de particularitățile și de dezvoltarea din fiecare regiune, [] convin să coopereze cu privire la [] producția de energie din surse regenerabile offshore care urmează să fie implementată în fiecare bazin maritim până în 2050, cu etape intermediare în 2030 și 2040, având în vedere planurile lor naționale privind energia și clima, precum și potențialul de energie din surse regenerabile offshore al fiecărui bazin maritim. []

Respectivul acord **fără caracter juridic obligatoriu** se încheie în scris pentru fiecare bazin maritim legat de teritoriul **statelor membre** []. **Comisia va furniza orientări pentru lucrările respective în cadrul grupurilor regionale. Respectivul acord fără caracter juridic obligatoriu nu aduce atingere dreptului statelor membre de a dezvolta proiecte în marea lor teritorială și în zona lor economică exclusivă.**

- (2) Până la [31 iulie 2023], ENTSO de energie electrică, cu implicarea OTS/OST relevanți, a autorităților naționale de reglementare, **a autorităților naționale competente la nivelul statelor membre** și a Comisiei și în conformitate cu acordul menționat la alineatul (1), **inclus rețeaua offshore integrată și consolidările rețelei în planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii, ținând seama de protecția mediului și de alte utilizări ale mării.** []
- (3) **Rețeaua offshore integrată și consolidările rețelei, incluse în planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani, asigură dezvoltarea coerentă a planificării rețelelor terestre și offshore.**

- (4) [] În cazul în care nu există niciun OTS/OST într-un stat membru, trimiterile la OTS/OST din acest articol se aplică *mutatis mutandis* OD-urilor.

[]

[]

Articolul 15

Partajarea transfrontalieră a costurilor rețelelor offshore pentru energia din surse regenerabile

- (1) **[Până la 1 ianuarie 2024]**, Comisia, împreună cu statele membre și OTS/OST și autoritățile naționale de reglementare relevante (ANR), elaborează principii pentru o metodologie specifică referitoare la costuri și beneficii și la partajarea costurilor pentru implementarea dezvoltării [] rețelei offshore integrate, astfel cum este definită la articolul 14 alineatul (2), [] ca parte a orientărilor menționate la [articolul 16 alineatul (10)], **fără a se aduce atingere punerii în aplicare a articolului 19 din Regulamentul (UE) 2019/943.** []
- (2) **[Până la 1 ianuarie 2025]**, [] ENTSO de energie electrică, cu implicarea OTS/OST relevanți, a autorităților naționale de reglementare și [] a Comisiei, prezintă rezultatele aplicării metodologiei privind **costurile și beneficiile și** partajarea costurilor în cazul coridoarelor prioritare ale rețelei offshore.
- (3) **[Până la 1 iulie 2024 și, după această dată, la fiecare doi ani]**, [] statele membre își actualizează acordul scris menționat la articolul 14 alineatul (1) cu definiția comună actualizată a [] producției de energie din surse regenerabile offshore care urmează să fie implementată în fiecare bazin maritim până în 2050, cu etape intermediare în 2030 și 2040 [].
- (4) [] **După** actualizarea acordurilor scrise menționată la alineatul (3), ENTSO de energie electrică actualizează, pentru fiecare bazin maritim, [] **următorul plan de dezvoltare a rețelei pe zece ani al Uniunii**, [] astfel cum se menționează la articolul 14 alineatul (2) [].
- (5) **În cazul în care nu există niciun OTS/OST într-un stat membru, trimiterile la OTS/OST din acest articol se aplică *mutatis mutandis* OD-urilor.**

CAPITOLUL VI

CADRUL DE REGLEMENTARE

Articolul 16

Facilitarea investițiilor cu impact transfrontalier

- (1) Costurile de investiții angajate în mod eficient, care exclud costurile de întreținere, legate de un proiect de interes comun care se încadrează în categoriile stabilite la punctul 1 literele (a), (b), (c) și (e) din anexa II și de proiectele de interes comun care se încadrează în categoria stabilită la punctul 3 din anexa II, dacă sunt de competența autorităților naționale de reglementare **în fiecare stat membru în cauză**, sunt suportate de OTS/OST relevanți sau de inițiatorii proiectului de infrastructură de transport din statele membre în care proiectul are un impact net pozitiv și, în măsura în care nu sunt acoperite de rente aferente congestiilor sau de alte taxe, se plătesc de către utilizatorii rețelei prin tarifele de acces la rețea în statul membru respectiv sau în statele membre respective.
- (2) Dispozițiile prezentului articol se aplică unui proiect de interes comun care se încadrează în categoriile prevăzute la punctul 1 literele (a), (b), (c) și (e) din anexa II în cazul în care cel puțin un inițiator al proiectului solicită autorităților naționale relevante aplicarea dispozițiilor respective pentru costurile proiectului. []

Proiectele care se încadrează în categoria stabilită la punctul 1 litera (d) și la punctul 2 din anexa II pot beneficia de dispozițiile prezentului articol în cazul în care cel puțin un inițiator al proiectului solicită autorităților naționale relevante aplicarea articolului.

În cazul în care proiectul are mai mulți inițiatori, autoritățile naționale de reglementare relevante solicită, fără întârziere, tuturor inițiatorilor proiectului să depună în comun cererea de investiții în conformitate cu alineatul (3).

- (3) Pentru un proiect de interes comun în cazul căruia se aplică dispozițiile alineatului (1), inițiatorii proiectului informează periodic, cel puțin o dată pe an și până la punerea în funcțiune a proiectului, toate autoritățile naționale de reglementare relevante cu privire la evoluția proiectului respectiv și la identificarea costurilor și impacturilor asociate acestuia.

De îndată ce un astfel de proiect de interes comun a ajuns la un nivel suficient de maturitate și se estimează că este pregătit să intre în faza de construcție în următoarele 36 de luni, inițiatorii proiectului, după consultarea OTS/OST din statele membre care se bucură de un impact net pozitiv semnificativ în urma proiectului, prezintă o cerere de investiții. Cererea de investiții respectivă include o cerere de alocare transfrontalieră a costurilor și este prezentată tuturor autorităților naționale de reglementare relevante vizate, însoțită de elementele următoare:

- (a) o analiză cost-beneficiu actualizată specifică proiectului, în concordanță cu metodologia elaborată în temeiul articolului 11 și ținând seama de beneficiile dincolo de frontierele statelor membre pe teritoriul cărora este situat proiectul, **luând în considerare [] cel puțin scenariile comune stabilite pentru planificarea dezvoltării rețelei în temeiul articolului 12 []**;
- (b) un plan de afaceri care evaluează viabilitatea financiară a proiectului, inclusiv soluția financiară aleasă, iar pentru un proiect de interes comun care se încadrează în categoria prevăzută la punctul 3 din anexa II, rezultatele testelor de piață;
- (c) atunci când inițiatorii proiectului sunt de acord, o propunere argumentată pentru o alocare transfrontalieră a costurilor.

Dacă un proiect este promovat de mai mulți inițiatori, aceștia depun o cerere de investiții comună.

După primirea cererii, autoritățile naționale de reglementare transmit agenției, fără întârziere, o copie a fiecărei cereri de investiții, în scop informativ.

Autoritățile naționale de reglementare și agenția păstrează confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial.

- (4) În termen de șase luni de la data la care autoritățile naționale de reglementare relevante au primit ultima cerere de investiții, autoritățile naționale de reglementare respective, după consultarea inițiatorilor proiectului vizați, iau decizii coordonate comune cu privire la alocarea costurilor de investiții **angajate în mod eficient** pe care va trebui să le suporte fiecare operator de sistem pentru proiectul respectiv, precum și cu privire la includerea acestora în tarife **sau cu privire la respingerea cererii de investiții sau a unei părți a proiectului în cazul în care analiza comună a autorităților naționale de reglementare concluzionează că proiectul sau o parte din acesta nu oferă un beneficiu net semnificativ la nivelul UE**. Autoritățile naționale de reglementare includ în tarife [] costurile de investiții angajate în mod eficient **relevante**, în conformitate cu alocarea costurilor de investiții care trebuie să fie suportate de fiecare operator de sistem pentru proiect. [] La alocarea costurilor, autoritățile naționale de reglementare țin seama de nivelul real sau de cel estimat:
- (a) al rentelor aferente congestiilor sau al altor taxe;
 - (b) al veniturilor provenite din mecanismul de compensare între operatorii de transport și de sistem stabilit la articolul 49 din Regulamentul (UE) 2019/943.

Alocarea transfrontalieră a costurilor ține seama de costurile și beneficiile economice, sociale și de mediu ale proiectelor din statele membre în cauză și de necesitatea de a asigura un cadru de finanțare stabil pentru dezvoltarea proiectelor de interes comun, reducând în același timp la minimum nevoia de sprijin financiar.

În procesul de alocare transfrontalieră a costurilor, autoritățile naționale de reglementare relevante, în consultare cu OTS/OST implicați, încearcă să ajungă la un acord reciproc bazat pe informațiile precizate la alineatul (3) literele (a) și (b), dar care nu se limitează la acestea. Evaluarea acestora **ia în considerare toate scenariile relevante stabilite în temeiul articolului 12 și alte scenarii pentru planificarea dezvoltării rețelei []**, permițând o **analiză robustă a contribuției proiectului de interes comun la obiectivele politicii energetice a Uniunii privind decarbonizarea, integrarea pieței, concurența, durabilitatea și siguranța aprovizionării []**.

În cazul în care un proiect de interes comun atenuează externalități negative, precum fluxurile în buclă, iar proiectul de interes comun respectiv este implementat în statul membru care se află la originea externalității negative, această atenuare nu este considerată un beneficiu transfrontalier și nu reprezintă, prin urmare, o bază de alocare a costurilor către OTS/OST din statele membre afectate de externalitățile negative respective.

- (5) Autoritățile naționale de reglementare, pe baza alocării transfrontaliere a costurilor menționate la alineatul (4) din prezentul articol, iau în considerare costurile reale suportate de un OTS/OST sau de alt inițiator al proiectului ca urmare a investițiilor atunci când stabilesc sau aprobă tarifele în conformitate cu articolul 59 alineatul (1) litera (a) din Directiva (UE) 2019/944 și cu articolul 41 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/73/CE, în măsura în care costurile respective corespund costurilor unui operator eficient și comparabil din punct de vedere structural.

Autoritățile naționale de reglementare notifică neîntârziat agenției decizia de alocare a costurilor, precum și toate informațiile relevante privind decizia. În special, decizia de alocare a costurilor stabilește motivele detaliate pentru alocarea costurilor între statele membre, inclusiv următoarele:

- (a) o evaluare a impacturilor identificate asupra fiecăruia dintre statele membre în cauză, inclusiv a celor privind tarifele de rețea;
- (b) o evaluare a planului de afaceri menționat la alineatul (3) litera (b);
- (c) externalitățile pozitive la nivel regional sau la nivelul Uniunii, cum ar fi securitatea aprovizionării, flexibilitatea sistemului, [] **solidaritatea** sau inovarea, pe care proiectul le-ar genera;
- (d) rezultatul consultării cu inițiatorii proiectului în cauză.

Decizia de alocare a costurilor se publică.

- (6) În cazul în care autoritățile naționale de reglementare relevante nu au ajuns la un acord cu privire la cererea de investiții în termen de șase luni de la data primirii cererii de către ultima autoritate națională de reglementare relevantă, acestea informează neîntârziat agenția.

În cazul respectiv sau la solicitarea **comună** a [] autorităților naționale de reglementare relevante, agenția ia o decizie privind cererea de investiții, inclusiv alocarea transfrontalieră a costurilor prevăzută la alineatul (3) [], în termen de trei luni de la primirea solicitării de către agenție.

Înainte de a lua o decizie, agenția consultă autoritățile naționale de reglementare relevante și inițiatorii proiectului. Termenul de trei luni prevăzut în al doilea paragraf poate fi prelungit cu două luni, în cazul în care agenția solicită informații suplimentare. Prolungirea în cauză începe în ziua următoare datei primirii informațiilor complete.

- (1) Evaluarea agenției **ia în considerare toate scenariile relevante stabilite în temeiul articolului 12 și alte scenarii pentru planificarea dezvoltării rețelei, [] permițând o analiză robustă a contribuției proiectului de interes comun la obiectivele politicii energetice a Uniunii privind decarbonizarea, integrarea pieței, concurența, durabilitatea și siguranța aprovizionării []**.

Agenția lasă la latitudinea autorităților naționale relevante modalitatea de includere în tarife a costurilor de investiții în conformitate cu alocarea transfrontalieră a costurilor, la momentul punerii în aplicare a deciziei, în conformitate cu legislația națională.

Decizia privind cererea de investiții, inclusiv alocarea transfrontalieră a costurilor, se publică. Se aplică articolul 25 alineatul (3) și articolele 28 și 29 din Regulamentul (UE) 2019/942.

- (7) Agenția transmite neîntârziat Comisiei o copie a fiecărei decizii de alocare a costurilor, împreună cu toate informațiile relevante cu privire la fiecare decizie. Informațiile pot fi transmise în formă agregată. Comisia păstrează confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial.

- (8) Deciziile privind alocarea costurilor nu afectează dreptul OTS/OST de a aplica și nici dreptul autorităților naționale de reglementare de a aproba tarifele de acces la rețele în conformitate cu articolul 6 din Directiva (UE) 2019/944, articolul 32 din Directiva 2009/73/CE, articolul 18 alineatul (1) și alineatele (3)-(6) din Regulamentul (UE) 2019/943 și articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 715/2009.
- (9) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică proiectelor de interes comun care beneficiază de o derogare:
- (a) de la articolele 32, 33 și 34 și de la articolul 41 alineatele (6), (8) și (10) din Directiva 2009/73/CE, în temeiul articolului 36 din directiva respectivă;
 - (b) de la articolul 19 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2019/943 sau de la articolul 6, articolul 59 alineatul (7) și articolul 60 alineatul (1) din Directiva (UE) 2019/944, în temeiul articolului 63 din Regulamentul (UE) 2019/943;
 - (c) de la normele privind separarea sau accesul terților în temeiul articolului 64 din Regulamentul (UE) 2019/943 și al articolului 66 din Directiva (UE) 2019/944 sau
 - (d) în temeiul articolului 17 din Regulamentul (CE) nr. 714/2009.
- (10) Până la [31 decembrie 2022], [] **agenția adoptă o recomandare privind identificarea bunelor practici pentru tratarea cererilor de investiții pentru proiecte de interes comun. Recomandarea este actualizată periodic, după cum se consideră necesar și pentru coerența cu principiile [] privind [] partajarea transfrontalieră a costurilor rețelilor offshore pentru energia din surse regenerabile, astfel cum se menționează la articolul 15 alineatul (1). [] La adoptarea sau modificarea recomandării, agenția desfășoară un amplu proces de consultare, implicând toate [] părțile interesate relevante. []**
- (11) **Proiectele de interes reciproc sunt asimilate proiectelor de interes comun și sunt eligibile pentru decizii privind alocarea transfrontalieră a costurilor.**
- (12) **În cazul în care nu există niciun OTS/OST într-un stat membru, trimiterile la OTS/OST din acest articol se aplică *mutatis mutandis* OD-urilor.**

Articolul 17

Stimulente de reglementare

- (1) Dacă un inițiator al proiectului se confruntă cu riscuri mai ridicate în ceea ce privește dezvoltarea, construcția, exploatarea sau întreținerea unui proiect de interes comun care intră în sfera de competență a autorităților naționale de reglementare, în raport cu riscurile suportate în mod normal de un proiect de infrastructură comparabil, statele membre și autoritățile naționale de reglementare se pot asigura că proiectul respectiv beneficiază de stimulente adecvate în conformitate cu articolul 58 litera (f) din Directiva (UE) 2019/944, cu articolul 41 alineatul (8) din Directiva 2009/73/CE, cu articolul 18 alineatul (1) și alineatele (3)-(6) din Regulamentul (UE) 2019/943 și cu articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 715/2009.

Primul paragraf nu se aplică în cazul în care proiectul de interes comun beneficiază de o derogare:

- (a) de la articolele 32, 33 și 34 și de la articolul 41 alineatele (6), (8) și (10) din Directiva 2009/73/CE, în temeiul articolului 36 din directiva respectivă;
- (b) de la articolul 19 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2019/943 sau o derogare de la articolul 6, articolul 59 alineatul (7) și articolul 60 alineatul (1) din Directiva (UE) 2019/944, în temeiul articolului 63 din Regulamentul (UE) 2019/943;
- (c) în temeiul articolului 36 din Directiva 2009/73/CE;
- (d) în temeiul articolului 17 din Regulamentul (CE) nr. 714/2009.

- (2) În cazul unei decizii de acordare a stimulentele menționate la alineatul (1), autoritățile naționale de reglementare țin cont de rezultatele analizei cost-beneficiu realizate pe baza metodologiei elaborate în temeiul articolului 11 și, în special, de externalitățile pozitive generate de proiect la nivel regional sau la nivelul Uniunii. Autoritățile naționale de reglementare analizează mai în detaliu riscurile specifice cu care se confruntă inițiatorii proiectului, măsurile întreprinse în vederea atenuării riscurilor și justificarea profilului de risc având în vedere impactul net pozitiv al proiectului, comparativ cu o alternativă cu risc mai scăzut. Riscurile eligibile includ, în special, riscuri legate de noile tehnologii de transport, atât terestre, cât și offshore, riscuri legate de recuperarea parțială a costurilor și riscuri de dezvoltare.
- (3) Decizia ia în considerare natura specifică a riscului suportat și poate să acorde stimulente referitoare, printre altele, la următoarele măsuri:
- (a) normele privind investițiile realizate cu anticiparea nevoilor viitoare;
 - (b) normele privind recunoașterea costurilor angajate în mod eficient înainte de punerea în funcțiune a proiectului;
 - (c) normele privind obținerea unei rentabilități suplimentare a capitalului investit în proiect;
 - (d) orice altă măsură considerată necesară și adecvată.
- (4) Până la [31 iulie 2022], fiecare autoritate națională de reglementare prezintă agenției metodologia și criteriile utilizate la evaluarea investițiilor în proiecte de infrastructură energetică și la evaluarea riscurilor mai ridicate aferente acestora, actualizate pentru a ține cont de cele mai recente evoluții legislative, tehnologice, de piață și în materie de politici. Metodologia și criteriile respective abordează, de asemenea, în mod expres riscurile specifice la care sunt expuse rețelele offshore pentru energia din surse regenerabile menționate la punctul 1 litera (e) din anexa II și proiectele care, deși au cheltuieli de capital scăzute, implică cheltuieli de funcționare semnificative.

- (5) Până la [31 decembrie 2022], ținând seama de informațiile primite în temeiul alineatului (4) din prezentul articol, agenția facilitează schimbul de bune practici și adresează recomandări în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (UE) 2019/942 privind:
- (a) stimulentele menționate la alineatul (1), pe baza unei analize comparative a celor mai bune practici de către autoritățile naționale de reglementare;
 - (b) o metodologie comună de evaluare a riscurilor mai ridicate aferente investițiilor în proiecte de infrastructură energetică.
- (6) Până la [31 martie 2023], fiecare autoritate națională de reglementare își publică metodologia și criteriile utilizate la evaluarea investițiilor în proiecte de infrastructură energetică și la evaluarea riscurilor mai ridicate aferente acestora.
- (7) În cazul în care măsurile menționate la alineatele (5) și (6) nu sunt suficiente pentru a asigura implementarea în timp util a proiectelor de interes comun, Comisia poate publica linii directoare privind stimulentele menționate în prezentul articol.

CAPITOLUL VII

FINANȚARE

Articolul 18

Eligibilitatea proiectelor pentru asistență financiară din partea Uniunii în temeiul Regulamentului (UE)... [privind Mecanismul pentru interconectarea Europei propus prin COM(2018)438]

- (1) Proiectele de interes comun care se încadrează în categoriile prevăzute **la articolul 25 și în anexa II** sunt eligibile pentru obținerea de asistență financiară din partea Uniunii sub formă de granturi pentru studii și instrumente financiare.
- (2) Proiectele de interes comun care se încadrează în categoriile stabilite **la articolul 25 și la punctul 1 literele (a), (b), (c) și (e) din anexa II și la punctul 3 din anexa II []** sunt eligibile și pentru asistență financiară din partea Uniunii sub formă de granturi pentru lucrări dacă îndeplinesc toate criteriile următoare:
 - (a) analiza cost-beneficiu specifică proiectului efectuată în temeiul articolului 16 alineatul (3) litera (a) oferă dovezi cu privire la existența unor externalități pozitive semnificative precum [] siguranța aprovizionării, flexibilitatea sistemului, [] **solidaritatea** sau inovarea;
 - (b) proiectul a primit o decizie de alocare transfrontalieră a costurilor în temeiul articolului 16 sau, în ceea ce privește proiectele de interes comun care se încadrează în categoria stabilită la punctul 3 din anexa II, dacă nu sunt de competența autorităților naționale de reglementare și, prin urmare, nu beneficiază de o decizie de alocare transfrontalieră a costurilor, proiectul vizează furnizarea de servicii transfrontaliere, asigurarea inovației tehnologice și asigurarea siguranței operării rețelei transfrontaliere;

[]

- (c) proiectul nu poate fi finanțat de piață sau prin cadrul de reglementare conform planului de afaceri și altor evaluări efectuate, în special de către potențiali investitori sau creditori sau de autoritatea națională de reglementare. În ceea ce privește decizia privind stimulentele, precum și justificarea acesteia, astfel cum se menționează la articolul 17 alineatul (2), aceasta se ia în considerare atunci când se evaluează dacă programul necesită asistență financiară din partea Uniunii.
- (3) Proiectele de interes comun desfășurate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 5 alineatul (7) litera (d) sunt eligibile și pentru asistență financiară din partea Uniunii sub formă de granturi pentru lucrări dacă îndeplinesc criteriile stabilite la alineatul (2) din prezentul articol.
- (4) Proiectele de interes comun care se încadrează în categoriile stabilite la punctul 1 litera (d) și la punctele 2 și 5 din anexa II sunt eligibile și pentru asistență financiară din partea Uniunii sub formă de granturi pentru lucrări, dacă inițiatorii proiectului în cauză pot demonstra clar, **în cadrul unei evaluări efectuate de autoritățile naționale relevante sau, după caz, de autoritatea națională de reglementare**, externalitățile pozitive semnificative generate de proiecte, precum [] siguranța aprovizionării, flexibilitatea sistemului, [] **solidaritatea** sau inovarea și pot oferi dovezi clare privind lipsa viabilității comerciale a acestora, în conformitate cu analiza cost-beneficiu, planul de afaceri și evaluările efectuate, în special de către eventualii investitori sau creditori sau, dacă este cazul, o autoritate națională de reglementare.
- (5) **Proiectele de interes comun în teritoriile insulare, atunci când acestea sprijină soluții inovatoare și alte tipuri de soluții care implică cel puțin două state membre, pe baza unei analize cost-beneficiu, sunt eligibile și pentru asistență financiară din partea Uniunii sub formă de granturi pentru lucrări, dacă inițiatorii proiectului în cauză pot demonstra clar, în cadrul unei evaluări efectuate de autoritatea națională de reglementare: externalitățile pozitive semnificative generate de proiecte, precum contribuția efectivă la siguranța aprovizionării, flexibilitatea sistemului sau inovare și pot oferi dovezi clare privind lipsa viabilității comerciale a acestora, în conformitate cu analiza cost-beneficiu, planul de afaceri și evaluările efectuate, în special de către eventualii investitori sau creditori.**

- (6) Proiectele de interes reciproc sunt asimilate proiectelor de interes comun și sunt eligibile pentru asistență financiară din partea Uniunii, **de asemenea sub formă de granturi pentru lucrări, atunci când acestea îndeplinesc criteriile prevăzute la alineatul (2) și proiectul contribuie la obiectivele în materie de energie și climă ale Uniunii.**

Articolul 19

Orientări privind criteriile de acordare a asistenței financiare din partea Uniunii

Criteriile specifice prevăzute la articolul 4 alineatul (3) și parametrii prevăzuți la articolul 4 alineatul (5) se aplică în scopul stabilirii criteriilor de acordare a asistenței financiare din partea Uniunii în temeiul Regulamentului (UE) ... [privind Mecanismul pentru interconectarea Europei propus prin COM(2018)438]. **În cazul proiectelor de interes comun care intră sub incidența articolului 25, se aplică criteriile privind integrarea pieței, siguranța aprovizionării, concurența și durabilitatea.**

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 20

Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 se conferă Comisiei pe o perioadă de șapte ani de la [1 ianuarie 2022]. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de șapte ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 3 poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare datei publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

- (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înainte de expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.
- (6) **În cazul în care un act delegat adoptat de Comisie pentru o anumită listă a Uniunii nu poate intra în vigoare din cauza unei obiecții exprimate fie de Parlamentul European, fie de Consiliu, Comisia convoacă grupurile de îndată în vederea elaborării unor noi liste regionale care să țină seama de motivele obiecției. Comisia va adopta un nou act delegat de stabilire a listei de proiecte de interes comun și proiecte de interes reciproc a Uniunii cât mai curând posibil.**

[articolul 21 a fost eliminat]

Articolul 21

Rapoartele și evaluarea

Comisia publică, cel târziu până la 31 decembrie 2027, un raport privind implementarea proiectelor de interes comun **și a proiectelor de interes reciproc []** și îl prezintă Parlamentului European și Consiliului. Raportul cuprinde o evaluare cu privire la:

- (a) progresele înregistrate în ceea ce privește planificarea, elaborarea, construcția și punerea în funcțiune a proiectelor de interes comun **și a proiectelor de interes reciproc []** selectate în temeiul articolului 3 și, acolo unde este cazul, întârzierile în implementare și alte dificultăți întâmpinate;

- (b) fondurile angajate și vărsate de Uniune pentru proiectele de interes comun **și proiectele de interes reciproc**, [] comparativ cu valoarea totală a proiectelor de interes comun finanțate;
 - (c) progresele realizate în ceea ce privește integrarea surselor regenerabile de energie **(inclusiv a celor offshore)** și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră prin planificarea, dezvoltarea, construcția și punerea în funcțiune a proiectelor de interes comun **și a proiectelor de interes reciproc** [] selectate în temeiul articolului 3;
- []
- (d) în sectorul energiei electrice și al **gazelor din surse regenerabile sau cu emisii reduse de dioxid de carbon, inclusiv** al hidrogenului, evoluția gradului de interconectare între statele membre, evoluția corespunzătoare a prețurilor la energie, precum și numărul de avarii de sistem din rețea, cauzele acestora și costurile economice aferente;
 - (e) procesul de autorizare și de participare a publicului, în special:
 - (i) durata totală medie și maximă a procedurii de autorizare pentru proiectele de interes comun **și proiectele de interes reciproc**, [] inclusiv durata fiecărei etape a procedurii anterioare depunerii candidaturii, comparativ cu calendarul prevăzut pentru etapele majore inițiale menționate la articolul 10 alineatul (5);
 - (ii) gradul de opoziție cu care se confruntă proiectele de interes comun **și proiectele de interes reciproc**, [] în special numărul de obiecții scrise înaintate pe parcursul consultării publice, numărul de acțiuni în justiție;
 - (iii) o prezentare de ansamblu a bunelor practici și a practicilor inovatoare cu privire la implicarea părților interesate [];

- (iv) o prezentare de ansamblu a bunelor practici și a practicilor inovatoare cu privire la atenuarea impactului de mediu, inclusiv adaptarea la schimbările climatice, în timpul procedurii de autorizare și al implementării proiectului;
- (v) eficacitatea sistemelor prevăzute la articolul 8 alineatul (3) în ceea ce privește respectarea termenelor stabilite la articolul 10;
- (g) procesul de reglementare, în special:
 - (i) numărul de proiecte de interes comun care au primit o decizie de alocare transfrontalieră a costurilor în temeiul articolului 16;
 - (ii) numărul și tipul de proiecte de interes comun care au primit stimulente specifice în temeiul articolului 17;
- (h) eficacitatea prezentului regulament în ceea ce privește contribuția la obiectivele în materie de climă și energie pentru 2030 și [] la realizarea neutralității climatice până în 2050.

Articolul 22

Informare și publicitate

Comisia instituie și menține o platformă în materie de transparență ușor accesibilă publicului larg prin intermediul internetului. Platforma este actualizată periodic cu informații din rapoartele menționate la articolul 5 alineatul (1) și de pe site-ul web menționat la articolul 9 alineatul (7). Platforma conține următoarele informații:

- (a) informații generale actualizate, inclusiv informații geografice, pentru fiecare proiect de interes comun;
- (b) planul de implementare, astfel cum este prevăzut la articolul 5 alineatul (1), pentru fiecare proiect de interes comun **și pentru fiecare proiect de interes reciproc**, [] prezentat într-un mod care să permită evaluarea progreselor înregistrate în implementare în orice moment;

- (c) principalele beneficii preconizate și costurile proiectelor, cu excepția oricăror informații sensibile din punct de vedere comercial;
- (d) lista Uniunii;
- (e) fondurile alocate și vărsate de Uniune pentru fiecare proiect de interes comun.
- (f) linkuri la manualul național de proceduri menționat la articolul 9;**
- (g) studii și planuri existente privind bazinele maritime pentru fiecare coridor prioritar al rețelei offshore, fără a se afecta niciun drept de proprietate intelectuală.**

Articolul 23

Dispoziții tranzitorii

Prezentul regulament nu afectează acordarea, continuarea sau modificarea asistenței financiare acordate de Comisie în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1316/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ². **Prevederile capitolului III nu se aplică proiectelor de interes comun aflate în procedura de autorizare pentru care inițiatorul proiectului a depus o cerere anterior datei de 16 noiembrie 2013.**

Articolul 24

Perioadă de tranziție

- (1) În timpul unei perioade de tranziție, activele dedicate hidrogenului convertite din active din rețeaua de gaze naturale care se încadrează în categoria de infrastructuri energetice stabilită la punctul 3 din anexa II ar putea fi folosite pentru transportul sau stocarea unui amestec predefinit de hidrogen cu gaze naturale sau cu biometan.**

² Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a Mecanismului pentru Interconectarea Europei, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 913/2010 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 680/2007 și (CE) nr. 67/2010, JO L 348, 20.12.2013, p. 129.

- (2) În timpul perioadei de tranziției, inițiatorii de proiecte cooperează îndeaproape în ceea ce privește conceperea și implementarea proiectului în vederea asigurării interoperabilității rețelelor învecinate.
- (3) Perioada de tranziție se încheie la 31 decembrie 2029, iar eligibilitatea pentru asistență financiară din partea Uniunii, în temeiul articolului 18, se încheie la 31 decembrie 2027. Inițiatorii de proiecte demonstrează modul în care, până la sfârșitul perioadei de tranziție, activele menționate la alineatul (1) vor înceta să fie active din rețeaua de gaze naturale și vor deveni active dedicate hidrogenului, astfel cum se menționează la punctul 3 din Anexa II, precum și faptul că, în timpul perioadei de tranziție, va fi posibilă o utilizare sporită a hidrogenului. Astfel de dovezi includ o evaluare a ofertei și cererii de hidrogen din surse regenerabile sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon, precum și calcularea reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră care a fost obținută datorită proiectului.
- (4) La evaluarea proiectelor candidate care intră sub incidența prezentului articol, grupurile și Comisia se asigură că acestea sunt concepute în vederea creării de active dedicate hidrogenului până la sfârșitul perioadei de tranziție și că nu conduc la prelungirea duratei de viață a gazelor naturale, precum și că se garantează interoperabilitatea transfrontalieră a rețelelor învecinate.

Articolul 25

Derogare

- (1) Prin derogare de la articolul 3, articolul 4 alineatul (1) literele (a) și (b), articolul 4 alineatul (5), articolul 16 alineatul (3) litera (a), precum și de la ANEXELE I, II și III, în cazul Ciprului și al Maltei, care nu sunt încă interconectate la rețeaua transeuropeană de gaze, proiectele în curs de dezvoltare sau planificare cărora li s-a acordat statutul de proiecte de interes comun în temeiul Regulamentului (UE) nr. 347/2013 și care sunt necesare în vederea asigurării interconectării permanente a Ciprului și a Maltei la rețeaua transeuropeană de gaze își mențin statutul de proiecte de interes comun în temeiul prezentului regulament, cu toate drepturile și obligațiile aferente. Respectivetele proiecte asigură în viitor capacitatea de a accesa noi piețe energetice, inclusiv cea a hidrogenului.

- (2) Această derogare se aplică până când fiecare stat membru va fi interconectat în mod direct la rețeaua transeuropeană de gaze.

Articolul 26

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 715/2009

La articolul 8 alineatul (10) din Regulamentul (CE) nr. 715/2009, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„ENTSO de gaze adoptă și publică, la fiecare doi ani, un plan la nivelul Uniunii de dezvoltare a rețelei, menționat la alineatul (3) litera (b). Planul la nivelul Uniunii de dezvoltare a rețelei cuprinde modelarea rețelei integrate, incluzând rețelele de hidrogen, elaborarea de scenarii, o evaluare europeană cu privire la adecvarea capacităților, precum și evaluarea rezilienței sistemului”.

Articolul 27

Modificarea Directivei 2009/73/CE

La articolul 41 alineatul (1) din Directiva 2009/73/CE, se adaugă punctul (v):

„(v) să îndeplinească obligațiile prevăzute la articolul 3, la articolul 5 alineatul (7), la articolele 14, 15, 16 și **17** din [Regulamentul TEN-E propus prin COM(2020)824];”.

Articolul 28

Modificarea Directivei (UE) 2019/944

La articolul 59 alineatul (1) din Directiva (UE) 2019/944, se adaugă punctul (zz):

„(zz) să îndeplinească obligațiile prevăzute la articolul 3, la articolul 5 alineatul (7), la articolele 14, 15, 16 și **17** din [Regulamentul TEN-E propus prin COM(2020)824];”.

Articolul 29

Modificarea Regulamentului (UE) 2019/943

La articolul 48 din Regulamentul (CE) 2019/943, prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Planul la nivelul Uniunii de dezvoltare a rețelei menționat la articolul 30 alineatul (1) litera (b) cuprinde modelarea rețelei integrate, inclusiv scenariul de dezvoltare și evaluarea rezilienței sistemului. **Parametrii de intrare relevanți pentru modelare, precum ipotezele privind prețurile combustibililor sau carbonului ori instalarea energiilor din surse regenerabile** sunt pe deplin consecvenți cu evaluarea adecvării resurselor la nivel european, elaborată în temeiul articolului 23.”

Articolul 30

Modificarea Regulamentului (UE) 2019/942

La articolul 11 din Regulamentul (UE) 2019/942, literele (c) și (d) se înlocuiesc cu următorul text:

„(c) îndeplinește obligațiile prevăzute la articolul 5, la articolul 11 alineatele (2), (8), (9) și (10), la articolele 12,13 și **17** și la punctul 12 **din secțiunea 2** din anexa III la [Regulamentul TEN-E propus prin COM(2020)824];

- (d) ia decizii cu privire la aprobarea modificărilor minore aduse metodologiilor de analiză cost-beneficiu în temeiul articolului 11 alineatul (6) și cu privire la cererile de investiții, inclusiv alocarea transfrontalieră a costurilor în temeiul articolului 16 alineatul (6) din [Regulamentul TEN-E propus prin COM(2020)824].”

Articolul 31

Abrogare

Regulamentul (UE) nr. 347/2013 se abrogă de la [1 ianuarie 2022]. Pentru proiectele incluse în anexele la Regulamentul (UE) 347/2013 nu rezultă drepturi în temeiul prezentului regulament.

Articolul 32

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică începând cu [1 ianuarie 2022].

ANEXA I

CORIDOARE ȘI DOMENII PRIORITARE PRIVIND INFRASTRUCTURA ENERGETICĂ

(1) CORIDOARE PRIORITARE PRIVIND ENERGIA ELECTRICĂ

1. Interconexiuni nord-sud privind energia electrică în Europa de Vest („NSI West Electricity”): interconexiuni între statele membre din regiune și cu zona mediteraneeană, inclusiv Peninsula Iberică, în special pentru integrarea energiei electrice din surse regenerabile de energie, [] consolidarea infrastructurilor de rețea interne în vederea stimulării integrării pieței în regiune **și pentru a pune capăt izolării Irlandei.**

Statele membre vizate: Austria, Belgia, **Danemarca**, Franța, Germania, Irlanda, Italia, Luxemburg, Țările de Jos, Malta, Portugalia și Spania;

2. Interconexiuni nord-sud privind energia electrică în Europa Centrală și în Europa de Sud-Est („NSI East Electricity”): interconexiuni și linii interne în direcțiile nord-sud și est-vest pentru finalizarea pieței interne, [] integrarea producției provenite din surse regenerabile de energie **și pentru a pune capăt izolării Ciprului.**

Statele membre vizate: Austria, Bulgaria, Croația, Republica Cehă, Cipru, Germania, Grecia, Ungaria, Italia, Polonia, România, Slovacia și Slovenia.

3. Planul de interconectare a pieței energiei din zona baltică în sectorul energiei electrice („BEMIP Electricity”): interconexiuni între statele membre și linii interne în regiunea baltică, pentru a promova integrarea pieței, integrând în același timp cotele tot mai mari de energie din surse regenerabile în regiune.

Statele membre vizate: Danemarca, Estonia, Finlanda, Germania, Letonia, Lituania, Polonia și Suedia.

(2) CORIDOARE PRIORITARE ALE REȚELEI OFFSHORE

4. Rețeaua offshore a mărilor Nordului („Northern Seas offshore grid – NSOG”): dezvoltarea rețelei electrice offshore integrate și a interconectorilor aferenți din Marea Nordului, Marea Irlandei, **Marea Celtică**, Canalul Mânecii și apele învecinate, pentru transportul energiei electrice de la sursele regenerabile de energie offshore către centrele de consum și de stocare și pentru intensificarea schimbului transfrontalier de energie electrică.

Statele membre vizate: Belgia, Danemarca, Franța, Germania, Irlanda, Luxemburg, Țările de Jos și Suedia.

5. Planul de interconectare a pieței energiei din zona baltică pentru rețeaua offshore („BEMIP offshore”): dezvoltarea rețelei electrice offshore integrate și a interconectorilor aferenți din Marea Baltică și apele învecinate, pentru transportul energiei electrice de la sursele regenerabile de energie offshore către centrele de consum și de stocare și pentru intensificarea schimbului transfrontalier de energie electrică.

Statele membre vizate: Danemarca, Estonia, Finlanda, Germania, Letonia, Lituania, Polonia și Suedia.

6. Rețeaua offshore în sud și [] **vest**: dezvoltarea rețelei electrice offshore integrate și a interconectorilor aferenți din Marea Mediterană (**inclusiv din Golful Cadiz**) [] și apele învecinate, pentru transportul energiei electrice de la sursele regenerabile de energie offshore către centrele de consum și de stocare și pentru intensificarea schimbului transfrontalier de energie electrică.

Statele membre vizate: [] Franța, **Grecia**, Italia, Malta, [] **Portugalia** [] și Spania.

7. Rețeaua offshore în sud și **est** []: dezvoltarea rețelei electrice offshore integrate și a interconectorilor aferenți din [] **Marea Mediterană, Marea Neagră și apele învecinate**, pentru transportul energiei electrice de la sursele regenerabile de energie offshore către centrele de consum și de stocare și pentru intensificarea schimbului transfrontalier de energie electrică.

Statele membre vizate: **Bulgaria, Cipru, Croația, Grecia, Italia, România și Slovenia.**

8. (pe baza punctului 7 inițial) Rețeaua offshore în **Oceanul Atlantic** []: dezvoltarea rețelei electrice offshore integrate și a interconectorilor aferenți în Atlanticul de Nord, pentru transportul energiei electrice de la sursele regenerabile de energie offshore către centrele de consum și de stocare și pentru intensificarea schimbului transfrontalier de energie electrică.

Statele membre vizate: Franța, Irlanda, Portugalia și Spania.

(3) CORIDOARE PRIORITARE PENTRU HIDROGEN ȘI ELECTROLIZOARE

9. Interconexiuni pentru hidrogen în Europa de Vest („HI West”): infrastructură pentru hidrogen, **inclusiv reafectarea infrastructurii de gaze**, care permite apariția unei magistrale integrate a hidrogenului, **în mod direct sau indirect (prin interconectare cu o [] țară terță [])**, care conectează țările din regiune și răspunde nevoilor lor specifice de infrastructură pentru hidrogen, sprijinind crearea unei rețele la nivelul UE pentru transportul hidrogenului.

Electrolizoare: sprijinirea implementării aplicațiilor de transformare a energiei electrice în gaze cu scopul de a permite reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și de a contribui la funcționarea sigură, eficientă și fiabilă a sistemului și la integrarea sistemelor energetice inteligente. Statele membre vizate: Austria, Belgia, **Republica Cehă**, Danemarca, Franța, Germania, Irlanda, Italia, Luxemburg, Malta, Țările de Jos, Portugalia și Spania.

10. Interconexiuni pentru hidrogen în Europa Centrală și în Europa de Sud-Est („HI East”): infrastructură pentru hidrogen, **inclusiv reafectarea infrastructurii de gaze**, care permite apariția unei magistrale integrate a hidrogenului, **în mod direct sau indirect (prin interconectare cu o [] țară terță)** care conectează țările din regiune și răspunde nevoilor lor specifice de infrastructură pentru hidrogen, sprijinind crearea unei rețele la nivelul UE pentru transportul hidrogenului.

Electrolizoare: sprijinirea implementării aplicațiilor de transformare a energiei electrice în gaze cu scopul de a permite reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și de a contribui la funcționarea sigură, eficientă și fiabilă a sistemului și la integrarea sistemelor energetice inteligente. Statele membre vizate: Austria, Bulgaria, Croația, Cipru, Republica Cehă, Germania, Grecia, Ungaria, Italia, Polonia, România, Slovacia și Slovenia.

11. Planul de interconectare a pieței energiei din zona baltică în domeniul hidrogenului („BEMIP Hydrogen”): infrastructură pentru hidrogen, **inclusiv reafectarea infrastructurii de gaze**, care permite apariția unei magistrale integrate a hidrogenului, **în mod direct sau indirect (prin interconectare cu o [] țară terță [])** care conectează țările din regiune și răspunde nevoilor lor specifice de infrastructură pentru hidrogen, sprijinind crearea unei rețele la nivelul UE pentru transportul hidrogenului.

Electrolizoare: sprijinirea implementării aplicațiilor de transformare a energiei electrice în gaze cu scopul de a permite reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și de a contribui la funcționarea sigură, eficientă și fiabilă a sistemului și la integrarea sistemelor energetice inteligente. Statele membre vizate: Danemarca, Estonia, Finlanda, Germania, Letonia, Lituania, Polonia și Suedia.

(4) DOMENII TEMATICE PRIORITARE

12. Implementarea rețelelor electrice inteligente: adoptarea tehnologiilor rețelelor inteligente pe întreg teritoriul Uniunii în vederea integrării eficiente a comportamentului și a acțiunilor tuturor utilizatorilor conectați la rețeaua de energie electrică, în special în ceea ce privește generarea unor cantități mari de energie electrică din surse regenerabile sau descentralizate și răspunsul părții de consum.

Statele membre vizate: toate.

13. Rețea transfrontalieră de transport a dioxidului de carbon: dezvoltarea unei infrastructuri pentru transportul **și stocarea** dioxidului de carbon între statele membre **și cu țările terțe învecinate**, pentru implementarea captării și stocării dioxidului de carbon, **precum și utilizarea de CO₂ [] pentru combustibili gazeși sintetici, care conduce la neutralizarea definitivă a dioxidului de carbon.**

Statele membre vizate: toate.

14. Rețele inteligente de gaze: adoptarea tehnologiilor rețelelor inteligente de gaze în întreaga Uniune pentru a integra în mod eficient în rețeaua de gaze o gamă largă de surse de gaze cu emisii scăzute de dioxid de carbon **și în special regenerabile**, pentru a sprijini adoptarea unor soluții inovatoare **digitale și a altor tipuri de** soluții pentru gestionarea rețelei și pentru a facilita integrarea inteligentă a sectorului energetic și răspunsul părții de consum, **precum și modernizările fizice necesare în vederea integrării gazelor cu emisii scăzute de dioxid de carbon și în special a celor din surse regenerabile.**

Statele membre vizate: toate.

ANEXA II

CATEGORII DE INFRASTRUCTURI ENERGETICE

Categoriile de infrastructuri energetice care urmează să fie dezvoltate în vederea punerii în aplicare a priorităților în domeniul energiei electrice prevăzute în anexa I sunt următoarele:

1. În ceea ce privește energia electrică:
 - (a) **orice echipament fizic conceput pentru a permite transportul de energie electrică la tensiune înaltă și foarte înaltă, inclusiv linii aeriene de transport de înaltă tensiune, luând în considerare liniile interne în statele membre (inclusiv conexiunile între insule) și interconexiunile între statele membre [],** dacă au fost concepute pentru o tensiune de minimum 220 kV, și cabluri subterane și submarine de transport, dacă au fost concepute pentru o tensiune de minimum 150 kV. **În cazul micilor sisteme izolate și al anumitor state membre (dacă este cazul și dacă acest lucru se justifică), limitele de tensiune pot fi reduse până la tensiunea maximă utilizată în sistem;**
 - (b) **instalațiile de stocare a energiei în sistemul de energie electrică [] utilizate** pentru stocarea permanentă sau temporară a energiei în infrastructuri situate la suprafață sau în subsol sau în situri geologice, cu condiția să fie conectate direct la linii de transport de înaltă tensiune **și la linii de distribuție** concepute pentru o tensiune de minimum 110 kV. **În cazul micilor sisteme izolate și al anumitor state membre (dacă este cazul și dacă acest lucru se justifică), limitele de tensiune pot fi reduse până la tensiunea maximă utilizată în sistem;**
 - (c) orice echipament indispensabil sau instalație indispensabilă pentru a asigura funcționarea în condiții de siguranță, securitate și eficiență a sistemelor menționate la literele (a) și (b), inclusiv a sistemelor de protecție, monitorizare și control la toate tensiunile și stațiile electrice;

- (d) **rețelele electrice inteligente: orice echipament sau instalație**, sisteme și componente **digitale** care integrează TIC, prin platforme digitale operaționale, sisteme de control și tehnologii bazate pe senzori, utilizate atât pentru transport, cât și pentru distribuția la tensiune medie **și înaltă**, având ca scop o rețea de transport și distribuție a energiei electrice mai eficientă și mai inteligentă, creșterea capacității de integrare a unor noi forme de producție, stocare și consum și facilitarea unor noi modele de afaceri și structuri de piață;
- (e) orice echipament sau instalație care se încadrează în categoria menționată la litera (a) cu dublă funcționalitate: interconectare și ☐ **sistem offshore** ☐ **de racordare la rețea** de la siturile de generare offshore către două sau mai multe ☐ **state membre sau țări terțe care participă la proiecte de interes comun și proiecte de interes reciproc, inclusiv state membre fără ieșire la mare** ☐, precum și orice echipament adiacent sau instalație adiacentă offshore care îndeplinește un rol esențial pentru funcționarea în condiții de siguranță, securitate și eficiență, inclusiv a sistemelor de protecție, monitorizare și control, precum și stațiile electrice necesare dacă acestea asigură, de asemenea, interoperabilitatea tehnologică, printre altele, compatibilitatea interfeței dintre diferite tehnologii („rețele offshore pentru energia din surse regenerabile”). **Această categorie include și prelungirea pe uscat a acestui echipament și consolidarea rețelei interne necesare pentru a asigura o rețea de transport adecvată și fiabilă și pentru a furniza energie electrică generată offshore către statele membre fără ieșire la mare** ☐.

2. În ceea ce privește rețelele inteligente de gaze:

oricare dintre următoarele echipamente sau instalații menite să permită și să faciliteze integrarea în rețeaua **de gaze a unei game largi** de gaze cu emisii scăzute de dioxid de carbon **și în special din surse regenerabile** (inclusiv biometanul sau hidrogenul): sisteme și componente digitale care integrează TIC, sisteme de control și tehnologii bazate pe senzori pentru a permite monitorizarea, contorizarea, controlul calității și gestionarea într-un mod interactiv și inteligent a producției, transportului, distribuției, **stocării** și consumului de gaze în cadrul unei rețele de gaze. În plus, astfel de proiecte pot include, de asemenea, echipamente care să permită fluxuri inversate de la nivelul distribuției la nivelul transportului, și modernizările **fizice** necesare aferente ale rețelei existente, **în vederea integrării gazelor cu emisii scăzute de dioxid de carbon și în special a celor din surse regenerabile.**

3. În ceea ce privește hidrogenul:

- (a) conducte de transport pentru transportul hidrogenului, oferind acces mai multor utilizatori ai rețelei în mod transparent și nediscriminatoriu, care constau în principal în conducte de înaltă presiune de hidrogen [];
- (b) instalații [] de stocare conectate la conductele de hidrogen de înaltă presiune menționate la litera (a);
- (c) instalații de recepție, stocare și regazeificare sau decompresie pentru hidrogenul lichefiat sau hidrogen încorporat în alte substanțe chimice, cu scopul de a injecta hidrogenul, **dacă este cazul**, în rețea;
- (d) orice echipament esențial sau instalație esențială pentru funcționarea securizată, eficientă și în condiții de siguranță a sistemului pe bază de hidrogen sau pentru asigurarea capacității bidirecționale, inclusiv stații de comprimare **și de lichefiere**;

- (e) orice echipament sau instalație care permite utilizarea hidrogenului sau a combustibililor derivați din hidrogen în sectorul transporturilor în cadrul rețelei centrale TEN-T [].

Toate activele enumerate [] pot fi active nou-construite sau **active dedicate hidrogenului** convertite din **active** din rețeaua de gaze naturale [] sau o combinație a celor două.

[]

[]

4. În ceea ce privește instalațiile de electroliză:

- (a) electrolizoare: (i) [] **care au o capacitate de cel puțin [] 100 MW în cadrul unui proiect**, (ii) a căror producție de **hidrogen din surse regenerabile sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon, în special din surse regenerabile**, respectă cerința de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pe durata ciclului de viață cu 70 % în raport cu combustibilul fosil de referință de 94 g CO₂e/MJ []. Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră pe durata ciclului de viață se calculează utilizând metodologia menționată la articolul 28 alineatul (5) din Directiva (UE) 2018/2001 sau, alternativ, ISO 14067 sau ISO 14064-1. **Emisiile de gaze cu efect de seră pe durata ciclului de viață trebuie să includă emisiile indirecte.** Reducerile cuantificate ale emisiilor de gaze cu efect de seră pe durata ciclului de viață sunt verificate în conformitate cu articolul 30 din Directiva (UE) 2018/2001, dacă este cazul, sau de către o parte terță independentă și (iii) au, de asemenea, o funcție legată de rețea, **în special în vederea flexibilității globale a sistemului și a eficienței globale a sistemului rețelelor de energie electrică și de hidrogen;**
- (b) echipamente aferente.

5. În ceea ce privește dioxidul de carbon:

- (a) conducte specializate, diferite de rețeaua de conducte în amonte, utilizate pentru transportul de dioxid de carbon de la mai multe surse [] în scopul stocării geologice definitive a dioxidului de carbon în conformitate cu Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului ³;
- (b) instalații pentru lichefierea și stocarea [] dioxidului de carbon, în vederea transportării sale ulterioare. **Fără a se aduce atingere statelor membre în care stocarea geologică a dioxidului de carbon este interzisă**, acestea [] includ și infrastructura din cadrul unei formațiuni geologice utilizate pentru stocarea geologică definitivă a dioxidului de carbon, **fără a implica utilizarea dioxidului de carbon pentru recuperarea intensificată a hidrocarburilor**, în conformitate cu Directiva 2009/31/CE și instalațiile de suprafață și de injectare aferente. **Infrastructura pentru stocarea geologică care este aplicabilă în cazul prezentului regulament se limitează la instalațiile de suprafață și de injectare aferente necesare în vederea permiterii transportului transfrontalier de dioxid de carbon și a stocării acestuia;**
- (c) orice echipamente sau instalații esențiale pentru funcționarea corespunzătoare, sigură și eficientă a sistemului, inclusiv a sistemelor de protecție, monitorizare și control.

³ JO L 140, 5.6.2009, p. 114.

ANEXA III

LISTE REGIONALE DE PROIECTE []

(1) REGULI PRIVIND GRUPURILE

1. În ceea ce privește infrastructura energetică care intră în sfera de competență a autorităților naționale de reglementare, [] fiecare grup este alcătuit din reprezentanți ai statelor membre, ai autorităților naționale de reglementare, ai OTS/OST, precum și ai Comisiei, ai agenției, **ai entităților OD UE** și ai ENTSO de energie electrică sau ai ENTSO de gaze [] [].

Pentru celelalte categorii de infrastructuri energetice, fiecare grup este compus din reprezentanți ai statelor membre, ai inițiatorilor de proiecte vizați de fiecare dintre prioritățile relevante desemnate în anexa I, precum și ai Comisiei [].

2. În funcție de numărul de proiecte candidate pentru lista Uniunii, de lacunele în materie de infrastructură regională și de evoluțiile pieței, grupurile și organismele decizionale ale grupurilor se pot diviza, pot fuziona sau se pot reuni în diferite configurații, după caz, pentru a discuta chestiuni comune tuturor grupurilor sau care se referă exclusiv la anumite regiuni. Aceste chestiuni pot include aspecte referitoare la consecvența transregională sau la numărul de proiecte propuse incluse în proiectele de liste regionale, care riscă să devină negestionabil.
3. Fiecare grup își organizează activitatea în conformitate cu eforturile de cooperare regională depuse în temeiul articolului 61 din Directiva (UE) 2019/944, al articolului 7 din Directiva 2009/73/CE, al articolului 34 din Regulamentul (UE) 2019/943 și al articolului 12 din Regulamentul (CE) nr. 715/2009 și cu alte structuri de cooperare regională existente.

4. Fiecare grup invită, după caz, în vederea implementării **coridoarelor și domeniilor tematice** prioritare relevante desemnate în anexa I, inițiatorii unui proiect potențial eligibil pentru a fi selectat ca proiect de interes comun, precum și reprezentanți ai administrațiilor naționale, ai autorităților de reglementare și ai OTS/OST din țări terțe. Decizia de a invita reprezentanți ai țărilor terțe este luată prin consens.
- 4a. **Fiecare grup aferent coridoarelor definite la punctul 2 din anexa I invită, după caz, reprezentanți ai statelor membre fără ieșire la mare, ai autorităților competente, ai autorităților naționale de reglementare, ai OTS/OST și ai inițiatorilor unui proiect potențial eligibil pentru a fi selectat ca proiect de interes comun.**
5. Fiecare grup invită, după caz, organizațiile care reprezintă părțile interesate relevante, **inclusiv reprezentanți ai țărilor terțe**, și, dacă este oportun, direct părțile interesate, inclusiv producători, operatori de distribuție, furnizori, consumatori și organizații de protecție a mediului **din UE, pentru a prezenta cunoștințe de specialitate specifice**. Grupul poate organiza audieri sau consultări, dacă acest lucru este relevant pentru îndeplinirea sarcinilor sale.
6. În ceea ce privește reuniunile grupurilor, Comisia publică, pe o platformă accesibilă părților interesate, normele interne, o listă actualizată a organizațiilor membre, informații actualizate periodic cu privire la evoluția lucrărilor, ordinele de zi ale reuniunilor, precum și procesele-verbale ale reuniunilor, dacă sunt disponibile. Deliberările organismelor decizionale ale grupurilor și clasificarea proiectelor în conformitate cu articolul 4 alineatul (5) sunt confidențiale. **Toate deciziile referitoare la funcționarea și la activitatea grupurilor regionale se iau prin consens.**
7. Comisia, agenția și grupurile depun eforturi pentru a asigura coerența între diferitele grupuri. În acest scop, Comisia și agenția asigură, atunci când este relevant, schimbul de informații cu privire la toate activitățile care prezintă un interes interregional între grupurile în cauză.
8. Participarea autorităților naționale de reglementare și a agenției în cadrul grupurilor nu trebuie să pună în pericol îndeplinirea obiectivelor și obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament sau în temeiul articolelor 58, 59 și 60 din Directiva (UE) 2019/944 și al articolelor 40 și 41 din Directiva 2009/73/CE sau în temeiul Regulamentului (UE) 2019/942.

(2) PROCESUL DE CREARE A LISTELOR REGIONALE

1. Inițiatorii unui proiect potențial eligibil pentru a fi selectat ca proiect de interes comun **sau ca proiect de interes reciproc** care doresc să obțină [] **oricare dintre aceste** statute [] prezintă grupului o cerere de selectare ca proiect de interes comun **sau ca proiect de interes reciproc** care include:
 - (a) o evaluare a proiectelor lor din punct de vedere al contribuției la implementarea priorităților prevăzute în anexa I;
 - (b) o analiză a respectării criteriilor relevante definite la articolul 4;
 - (c) pentru proiectele care au atins un nivel suficient de maturitate, o analiză cost-beneficiu specifică proiectului pe baza metodologiilor elaborate de ENTSO de energie electrică sau de ENTSO de gaze în temeiul articolului 11;
 - (d) **pentru proiectele de interes reciproc, scrisorile din partea guvernelor țărilor afectate în mod direct prin care acestea își exprimă sprijinul pentru proiect sau un alt acord fără caracter juridic obligatoriu; []**
 - (e) alte informații relevante pentru evaluarea proiectului.

Aceste informații sunt puse la dispoziția organismului decizional al grupului regional relevant, a ANR-urilor și a ENTSO.
2. Toți destinatarii păstrează confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial.
3. Proiectele propuse de interes comun privind transportul și stocarea energiei electrice care se încadrează în categoriile stabilite la punctul 1 literele (a), (b), (c) și (e) din anexa II sunt proiecte care fac parte din cel mai recent **plan de dezvoltare a rețelei de energie electrică pe zece ani** la nivelul Uniunii, elaborat de ENTSO de energie electrică în temeiul articolului 30 din Regulamentul (UE) 2019/943. Proiectele propuse de interes comun privind transportul și stocarea energiei electrice care se încadrează în categoriile stabilite la punctul 1 litera (e) din anexa II sunt proiecte care derivă din dezvoltarea rețelei offshore integrate **și din consolidările rețelei []** menționate la articolul 14 alineatul (2) și sunt coerente cu acestea.

4. Începând cu 1 ianuarie 2024, proiectele propuse de interes comun privind hidrogenul care se încadrează în categoriile stabilite la punctul 3 din anexa II sunt proiecte care fac parte din cel mai recent plan de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii [].
5. Până la 30 iunie 2022 și, ulterior, pentru fiecare plan de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii, ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze publică orientări actualizate pentru includerea proiectelor în planurile lor respective de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii, menționate la punctele 3 și 4, pentru a asigura egalitatea de tratament și transparența procesului [].

ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze se consultă cu Comisia și cu agenția cu privire la proiectele lor de orientări pentru includerea proiectelor în planurile de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii și țin seama în mod corespunzător de recomandările Comisiei și ale agenției înainte de publicarea orientărilor finale.

6. Proiectele propuse privind transportul dioxidului de carbon care se încadrează în categoria stabilită la punctul 5 din anexa II sunt prezentate ca parte a unui plan, elaborat de minimum două state membre, pentru dezvoltarea unei infrastructuri transfrontaliere pentru transportul și stocarea de dioxid de carbon, care urmează a fi înaintat Comisiei de către statele membre în cauză sau de către entitățile desemnate de statele membre respective.
7. **Aplicarea criteriilor de selecție**
 - (a) **ENTSO de energie electrică [] și ENTSO de gaze [] prezintă grupului metodologia de evaluare pe care o utilizează pentru evaluarea criteriilor de selecție în cadrul planurilor de dezvoltare a rețelei pe zece ani.**

(b) **Pentru proiectele care intră în sfera de competență a autorităților naționale de reglementare [],** respectivele autorități și, dacă este necesar, agenția, ori de câte ori este posibil în contextul cooperării regionale în temeiul articolului 61 din Directiva (UE) 2019/944 și al articolului 7 din Directiva 2009/73/CE, verifică aplicarea coerentă a criteriilor și a metodologiei analizei cost-beneficiu și evaluează relevanța lor transfrontalieră. Acestea își prezintă evaluarea grupului. **Comisia va asigura aplicarea în mod armonizat a criteriilor și metodologiilor menționate la articolul 4 și în anexa IV, în vederea garantării coerenței între grupurile regionale.**

8. [] **Pentru toate celelalte proiecte,** Comisia evaluează aplicarea criteriilor prevăzute la articolul 4. Comisia ia în considerare, de asemenea, posibilitatea unei extinderi viitoare pentru a include și alte state membre. Comisia își prezintă evaluarea grupului. **Grupul este alcătuit din reprezentanți ai statelor membre, ai autorităților naționale de reglementare, ai OTS/OST, precum și ai Comisiei, ai agenției, ai ENTSO de energie electrică sau ai ENTSO de gaze, după caz, și ai inițiatorilor de proiecte. În cazul proiectelor pentru care se solicită statutul de proiect de interes reciproc, sunt invitați și reprezentanți ai țărilor terțe și autoritățile de reglementare.**
9. **Avizele și aprobările statelor membre:** fiecare stat membru al cărui teritoriu nu este vizat de proiectul propus, dar asupra căruia proiectul propus poate avea un impact net pozitiv sau un efect semnificativ, cum ar fi asupra mediului sau asupra funcționării infrastructurii energetice de pe teritoriul său, poate prezenta un aviz grupului, în care își specifică preocupările. **Fiecare propunere individuală de proiect de interes comun și/sau de interes reciproc necesită aprobarea statelor membre al căror teritoriu este vizat de proiect; dacă un stat membru nu își dă aprobarea, acesta prezintă grupului în cauză motivele deciziei sale.**

10. [] Grupul examinează, la cererea unui stat membru al grupului, motivele justificate prezentate de un stat în temeiul articolului 3 alineatul (3) pentru neaprobarea unui proiect de interes comun sau a unui proiect de interes reciproc care vizează teritoriul său. **Grupul evaluează și se asigură că principiul „eficiența energetică înainte de toate” este aplicat în ceea ce privește stabilirea nevoilor în materie de infrastructură regională și în raport cu fiecare proiect care candidează pentru statutul de proiect de interes comun sau de proiect de interes reciproc. Această evaluare vizează, printre altele, managementul cererii de energie, soluțiile de organizare a pieței, implementarea soluțiilor digitale, renovarea clădirilor. Grupul va recomanda punerea lor în aplicare ca soluție prioritară ori de câte ori acestea sunt considerate mai rentabile din perspectiva întregului sistem decât construirea de noi infrastructuri la nivelul ofertei.**
11. **Clasament:** grupul se reunește pentru a examina și a clasifica proiectele propuse [], **evaluate în conformitate cu punctele precedente**, luând în considerare evaluarea entităților de reglementare sau evaluarea Comisiei pentru proiectele care nu intră în sfera de competență a autorităților naționale de reglementare. **Grupul este compus din organismul decizional al grupului regional și ANR-uri. Deliberările sunt confidențiale.**
12. **Avizul ACER:** proiectele de liste regionale ale proiectelor propuse care intră în sfera de competență a autorităților naționale de reglementare, întocmite de grupuri, împreună cu toate avizele menționate la punctul 9, sunt prezentate agenției cu șase luni înainte de data adoptării listei Uniunii. Proiectele de liste regionale și avizele aferente sunt evaluate de agenție în termen de trei luni de la data primirii acestora. Agenția furnizează un aviz cu privire la proiectele de liste regionale, în special cu privire la aplicarea consecventă a criteriilor și a analizei cost-beneficiu între regiuni. Avizul agenției se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 22 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2019/942.
13. [] În cazul în care, pe baza **proiectelor de** liste regionale [] și după luarea în considerare a avizului agenției, numărul total de proiecte propuse [] de pe lista Uniunii ar depăși un număr gestionabil, Comisia **recomandă** [] fiecărui grup în cauză să nu includă pe lista [] **regională** proiectele cărora grupul respectiv le-a atribuit, în conformitate cu clasificarea stabilită în temeiul articolului 4 alineatul (5), ultimele poziții din clasament.

[] 14. [] În termen de o lună de la data primirii avizului agenției, organismul decizional al fiecărui grup adoptă lista sa regională finală de proiecte de interes comun și proiecte de interes reciproc propuse, respectând dispozițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (3), pe baza propunerii grupurilor și luând în considerare avizul agenției și evaluarea autorităților naționale de reglementare, prezentate în conformitate cu punctul 7, sau evaluarea Comisiei pentru proiectele care nu intră în sfera de competență a autorităților naționale de reglementare, propuse în conformitate cu punctul 8, precum și recomandarea Comisiei care vizează să nu se depășească un număr total gestionabil de proiecte de interes comun, în special în zonele de frontieră în care există proiecte concurente sau potențial concurente. Organismele decizionale ale grupurilor prezintă Comisiei listele regionale finale, împreună cu avizele precizate la punctul 9.

[] Deliberările sunt confidențiale.

ANEXA IV

NORME ȘI INDICATORI PRIVIND CRITERIILE PENTRU PROIECTELE DE INTERES COMUN ȘI PENTRU PROIECTELE DE INTERES RECIPROC

1. Un proiect cu un impact transfrontalier semnificativ este un proiect desfășurat pe teritoriul unui stat membru, care îndeplinește următoarele condiții:
 - (a) pentru transportul de energie electrică, proiectul sporește capacitatea de transfer a rețelei sau capacitatea disponibilă pentru fluxurile comerciale, la frontiera statului membru respectiv cu unul sau mai multe alte state membre, având drept efect sporirea capacității de transfer a rețelei transfrontaliere la frontiera respectivului stat membru cu unul sau mai multe alte state membre cu minimum 500 MW, comparativ cu situația în care proiectul nu ar fi pus în funcțiune, **ori proiectul reduce izolarea energetică a unor sisteme care nu sunt interconectate în unul sau mai multe state membre;**
 - (b) pentru stocarea de energie electrică, proiectul oferă o capacitate instalată de cel puțin 225 MW și are o capacitate de stocare care permite o producție anuală netă de energie electrică de 250 GWh/an;
 - (c) pentru rețelele electrice inteligente, proiectul este conceput pentru echipamente și instalații de înaltă tensiune și de medie tensiune. Aceasta implică operatori de transport și de sistem, operatori de transport și de sistem și de distribuție sau operatori de distribuție din cel puțin două state membre. Operatorii de distribuție pot fi implicați numai cu sprijinul operatorilor de transport și de sistem din cel puțin două state membre, care sunt strâns asociați proiectului și care asigură interoperabilitatea. Un proiect vizează cel puțin 50 000 de utilizatori, producători, consumatori sau prosumatori de energie electrică, într-o zonă de consum de cel puțin 300 GWh/an, din care cel puțin 20 % provine din resurse regenerabile variabile. **Limita legată de numărul de utilizatori și valoarea-prag pentru consum nu se aplică în cazul micilor sisteme izolate, astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2019/944.**

- (d) în ceea ce privește transportul hidrogenului, proiectul permite transportul hidrogenului peste frontierele statelor membre în cauză sau sporește capacitatea existentă de transport transfrontalier al hidrogenului la frontiera dintre două state membre cu cel puțin 10 % în comparație cu situația anterioară punerii în funcțiune a proiectului, iar proiectul demonstrează în mod suficient că este o parte esențială a unei rețele transfrontaliere planificate de hidrogen și oferă dovezi suficiente privind planurile existente și cooperarea cu țările învecinate și cu operatorii de rețea;
- (e) pentru instalațiile de stocare a hidrogenului sau de recepție a hidrogenului menționate la punctul 3 din anexa II, proiectul vizează să aprovizioneze în mod direct sau indirect cel puțin două state membre;
- (f) pentru electrolizoare, proiectul asigură o capacitate instalată de cel puțin [] **100 MW în cadrul unui proiect** și [] **acesta** aduce beneficii directe sau indirecte pentru cel puțin două state membre;
- (g) pentru rețelele inteligente de gaze, un proiect implică operatori de transport și de sistem, operatori de transport și de sistem și de distribuție sau operatori de distribuție din cel puțin două state membre. Operatorii de distribuție pot fi implicați numai cu sprijinul operatorilor de transport și de sistem din cel puțin două state membre, care sunt strâns asociați proiectului și care asigură interoperabilitatea.

2. Un proiect de interes reciproc cu impact transfrontalier semnificativ este un proiect care îndeplinește următoarele condiții:
- (a) pentru proiectele de interes reciproc din categoria stabilită la punctul 1 literele (a) și (e) din anexa II, proiectul sporește capacitatea de transfer a rețelei sau capacitatea disponibilă pentru fluxurile comerciale la frontierele statului membru respectiv cu una sau mai multe țări terțe și aduce beneficii semnificative, **fie direct, fie indirect (prin interconectare cu o țară terță)**, în conformitate cu criteriile specifice enumerate la articolul 4 alineatul (3), pentru cel puțin **un stat membru în cazul în care proiectul cu o țară terță contribuie la implementarea unui coridor sau domeniu prioritar european specific sau pentru cel puțin două state membre în cazul unui cluster de proiecte**. Calcularea beneficiilor pentru statele membre se efectuează și se publică de către ENTSO de energie electrică în cadrul planului de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii;
 - (b) pentru proiectele de interes reciproc din categoria stabilită la punctul 3 din anexa II, proiectul privind hidrogenul permite transportul hidrogenului peste frontierele unui stat membru cu una sau mai multe țări terțe și dovedește faptul că aduce beneficii semnificative, **fie direct, fie indirect (prin interconectare cu o țară terță)**, în conformitate cu criteriile specifice enumerate la articolul 4 alineatul (3), pentru cel puțin **un stat membru în cazul în care proiectul cu o țară terță contribuie la implementarea unui coridor sau domeniu prioritar european specific sau pentru cel puțin două state membre în cazul unui cluster de proiecte**. Calcularea beneficiilor pentru statele membre se efectuează și se publică de către ENTSO de gaze în cadrul planului de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii;
 - (c) pentru proiectele de interes reciproc din categoria stabilită la punctul 5 din anexa II, proiectul poate fi utilizat pentru transportul dioxidului de carbon de origine antropică de către cel puțin două state membre și o țară terță.

3. În ceea ce privește proiectele care se încadrează în categoriile stabilite la punctul 1 literele (a), (b), (c) și (e) din anexa II, criteriile enumerate la articolul 4 sunt evaluate după cum urmează:
- (a) **transportul energiei electrice produse din surse regenerabile către principalele centre de consum și situri de stocare, măsurat conform analizei efectuate în cel mai recent plan de dezvoltare a rețelei de energie electrică pe zece ani la nivelul Uniunii, în special:**
- (i) **pentru transportul de energie electrică, prin estimarea capacității de producție din surse regenerabile de energie (per tehnologie, în MW) care este conectată și transportată datorită proiectului, în raport cu capacitatea totală de producție din respectivele tipuri de surse regenerabile de energie prevăzută pentru 2030 în statul membru în cauză, conform planurilor naționale privind energia și clima transmise de statele membre în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului ⁴;**
- (ii) **sau pentru stocarea de energie electrică, prin compararea noilor capacități oferite de proiect cu capacitatea totală existentă pentru aceeași tehnologie de stocare în zona de analiză definită în anexa V;**
- (b) integrarea pieței, concurența și flexibilitatea sistemului măsurate conform analizei efectuate în cel mai recent plan de dezvoltare a rețelei de energie electrică pe zece ani la nivelul Uniunii, în special:

⁴ **Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, JO L 328, 21.12.2018, p. 1.**

- (i) pentru proiectele transfrontaliere, prin calcularea impactului asupra capacității de transfer a rețelei în ambele direcții ale fluxului de energie, măsurată în funcție de cantitatea de putere (în MW), și a contribuției acestora la îndeplinirea obiectivului de interconectare de minimum 15 % sau, pentru proiectele cu un impact transfrontalier semnificativ, prin calcularea impactului asupra capacității de transfer a rețelei la frontierele dintre statele membre relevante, dintre statele membre relevante și țările terțe sau în interiorul statelor membre relevante, precum și asupra echilibrării raportului cerere-ofertă și asupra funcționării rețelei în statele membre relevante;
- (ii) pentru zona de analiză definită în anexa V, prin evaluarea impactului unui proiect în termeni de costuri de producție și transport al energiei electrice la nivelul întregului sistem și de evoluție și convergență a prețurilor pe piață, în funcție de diferite scenarii de planificare, ținând cont în special de variațiile induse ordinii de merit;

[]

- (c) siguranța aprovizionării, interoperabilitatea și siguranța în exploatare a sistemului măsurate conform analizei efectuate în cel mai recent plan de dezvoltare a rețelei de energie electrică pe zece ani la nivelul Uniunii, în special prin evaluarea impactului proiectului asupra previziunilor de neasigurare a sarcinii în zona de analiză definită în anexa V, în ceea ce privește adecvarea capacității de producție și de transport pentru o serie de perioade de sarcină caracteristice, ținând cont de modificările preconizate în materie de fenomene meteorologice extreme și de impactul acestora asupra rezilienței infrastructurii. Dacă este cazul, se măsoară impactul proiectului asupra controlului independent și fiabil al funcționării sistemului și al serviciilor.

4. În ceea ce privește proiectele care se încadrează în categoria stabilită la punctul 1 litera (d) din anexa II, criteriile enumerate la articolul 4 sunt evaluate după cum urmează:

- (a) Gradul de durabilitate : Acest criteriu se măsoară prin evaluarea capacității rețelelor de a conecta și de a transporta energie din surse regenerabile variabile.

5. În ceea ce privește proiectele privind hidrogenul care se încadrează în categoria stabilită la punctul 3 din anexa II, criteriile enumerate la articolul 4 sunt evaluate după cum urmează:

- (a) durabilitatea măsurată drept contribuție a proiectului la: reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în diferite utilizări finale, cum ar fi industria sau transporturile; flexibilitatea și opțiunile de stocare sezonieră pentru producerea de energie electrică din surse regenerabile; sau la integrarea hidrogenului din surse regenerabile **și cu emisii scăzute de dioxid de carbon, pentru a se lua în considerare nevoile pieței și a se promova hidrogenul din surse regenerabile.**
- (b) integrarea pieței și interoperabilitatea măsurate prin calcularea valorii adăugate a proiectului pentru integrarea segmentelor de piață și convergența prețurilor și pentru flexibilitatea globală a sistemului;
- (c) securitatea aprovizionării și flexibilitatea măsurate prin calcularea valorii adăugate a proiectului pentru reziliența, diversitatea și flexibilitatea aprovizionării cu hidrogen;
- (d) concurența măsurată în funcție de contribuția proiectului la diversificarea aprovizionării, inclusiv în ceea ce privește facilitarea accesului la sursele autohtone de aprovizionare cu hidrogen.

6. În ceea ce privește proiectele de rețele inteligente de gaze care se încadrează în categoria stabilită la punctul 2 din anexa II, criteriile enumerate la articolul 4 sunt evaluate după cum urmează:

- (a) nivelul de durabilitate măsurat prin evaluarea ponderii gazelor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon integrate în rețeaua de gaze, a reducerilor emisiilor de gaze cu efect de seră aferente în direcția decarbonizării totale a sistemului și a detectării adecvate a scurgerilor;
- (b) calitatea și securitatea aprovizionării, măsurate prin evaluarea raportului dintre oferta de gaze disponibilă în mod fiabil și cererea maximă, a ponderii importurilor înlocuite cu gaze locale din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon, a stabilității funcționării sistemului, a duratei și a frecvenței întreruperilor per client;

- (c) **încurajarea serviciilor de flexibilitate, precum răspunsul părții de consum și stocarea**, prin intermediul facilitării integrării inteligente a sectorului energetic **prin crearea de conexiuni cu alți purtători de energie și cu alte sectoare energetice**, care este măsurată prin evaluarea economiilor de costuri realizate în sectoarele și sistemele energetice conectate, cum ar fi sistemul de energie termică și electrică, transporturile și industria.
7. În ceea ce privește proiectele privind electrolizoarele care se încadrează în categoria stabilită la punctul 4 din anexa II, criteriile enumerate la articolul 4 sunt evaluate după cum urmează:
- (a) durabilitatea măsurată prin evaluarea ponderii hidrogenului din surse regenerabile sau a **hidrogenului cu emisii scăzute de dioxid de carbon, în special din surse regenerabile**, care îndeplinește criteriile definite la punctul 4 litera (a) subpunctul (ii) din anexa II integrat în rețea și a reducerilor aferente ale emisiilor de gaze cu efect de seră;
- (b) securitatea aprovizionării, măsurată prin evaluarea contribuției proiectului la siguranța, stabilitatea și eficiența exploatarea rețelei, inclusiv prin evaluarea pierderilor din producția de energie electrică din surse regenerabile care au fost evitate;
- (c) **încurajarea serviciilor de flexibilitate, precum răspunsul părții de consum și stocarea**, facilitând integrarea inteligentă a sectorului energetic **prin crearea de conexiuni cu alți purtători de energie și cu alte sectoare energetice**, măsurată prin evaluarea economiilor de costuri realizate în sectoarele și sistemele energetice conectate, cum ar fi rețelele de gaze, de hidrogen, de energie electrică și termică, sectorul transporturilor și al industriei [].
8. În ceea ce privește proiectele privind transportul dioxidului de carbon care se încadrează în categoria stabilită la punctul 5 din anexa II, criteriile enumerate la articolul 4 sunt evaluate după cum urmează:
- (a) reducerile totale preconizate ale emisiilor de gaze cu efect de seră din decursul ciclului de viață realizate prin conectarea instalațiilor la rețeaua de transport și stocare de CO₂ și imposibilitatea de a aplica exclusiv alte tehnologii și aplicații de reducere a emisiilor fără captare și stocare a dioxidului de carbon în vederea obținerii aceluiași nivel de durabilitate la nivelul instalațiilor conectate la un cost comparabil și într-un interval de timp comparabil;
- (b) atenuarea sarcinii de mediu și a riscurilor la adresa mediului prin neutralizarea permanentă a dioxidului de carbon.

ANEXA V

ANALIZA COST-BENEFICIU PENTRU ÎNTREGUL SISTEM ENERGETIC

Metodologiile de analiză cost-beneficiu elaborate de ENTSO de energie electrică și de ENTSO de gaze ar trebui să fie coerente, luând totodată în considerare particularitățile sectoriale.

Metodologia de realizare a unei analize cost-beneficiu armonizate **și transparente** pentru întregul sistem energetic cu privire la proiectele de interes comun **și la proiectele de interes reciproc este uniformă pentru toate categoriile de infrastructuri, cu excepția cazului în care se justifică existența unor elemente specifice. Metodologiile abordează costurile în sens mai larg (inclusiv externalitățile) în perspectiva obiectivelor Uniunii, în special a obiectivelor privind clima și energia pentru 2030 și a obiectivului de realizare a neutralității climatice până în 2050 și respectă principiile prezentate în continuare.**

1. Zona de analiză pentru un proiect individual acoperă toate statele membre și țările terțe pe teritoriul cărora este situat proiectul, toate statele membre limitrofe și toate celelalte state membre afectate în mod considerabil de proiect. În acest scop, ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze cooperează cu toți operatorii de sistem relevanți din țările terțe relevante. **În cazul proiectelor care se încadrează în categoria stabilită la punctul 3 din anexa II, ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze cooperează cu inițiatorul proiectului chiar și atunci când acesta nu este un operator de sistem.**
2. Fiecare analiză cost-beneficiu include analize de sensibilitate privind setul de date de intrare, **inclusiv costurile de producție și cele legate de gazele cu efect de seră, precum și evoluția preconizată a cererii [] și a ofertei (inclusiv în ceea ce privește sursele regenerabile de energie) și flexibilitatea acestora, disponibilitatea capacităților de stocare, data punerii în funcțiune a diferitelor proiecte din aceeași zonă de analiză, impactul climatic și alți parametri relevanți.**
3. Metodologia definește analiza care urmează să fie efectuată pe baza setului relevant de date de intrare multisectoriale, stabilind impactul pe care îl are realizarea și nerealizarea fiecărui proiect, **și include interdependențele relevante cu alte proiecte.**

4. Metodologia oferă orientări pentru elaborarea și utilizarea modelării **socioeconomice**, a rețelei și a pieței necesare pentru analiza cost-beneficiu. Modelarea permite o evaluare completă a impactului economic, inclusiv în ceea ce privește integrarea pieței, securitatea aprovizionării și concurența, **precum și eliminarea izolării energetice**, a impactului social, de mediu și climatic, inclusiv a impactului transsectorial. Metodologia **este pe deplin transparentă**, incluzând [] detalii cu privire la motivul calculării fiecărui beneficiu și cost, precum și la conținutul calculului și la modalitatea de calcul.
5. Metodologia include și explică modul în care principiul „eficiența energetică înainte de toate” este pus în aplicare în toate etapele planurilor de dezvoltare a rețelei pe zece ani.
6. **Metodologia explică faptul că proiectul nu va împiedica dezvoltarea și utilizarea energiei din surse regenerabile.**
7. Metodologia asigură identificarea statelor membre asupra cărora proiectul are un impact net pozitiv – beneficiarii –, precum și a statelor membre asupra cărora proiectul are un impact net negativ – purtătorii de costuri – **care pot fi diferite de statele membre pe al căror teritoriu este construită infrastructura.**
8. Metodologia ia în considerare cel puțin cheltuielile de capital, cheltuielile operaționale și cele de întreținere, **precum și costurile generate pentru sistemul aferent** de-a lungul [] ciclului de viață **tehnică** al proiectului **în ansamblu, precum** [] costurile de dezafectare și de gestionare a deșeurilor, **inclusiv costurile externe** []. Metodologia oferă orientări privind ratele de actualizare, durata [] **de viață tehnică** și valoarea reziduală care trebuie utilizate pentru calcularea costurilor și a beneficiilor. **De asemenea, aceasta include o metodologie obligatorie pentru calcularea raportului costuri-beneficii și a valorii actualizate nete, precum și o diferențiere a beneficiilor în funcție de nivelul de fiabilitate al metodelor prin care au fost estimate. Ar trebui să fie luate în considerare și metodele de calculare a impactului climatic și asupra mediului al proiectului, precum și contribuția acestuia la obiectivele UE în materie de energie, cum ar fi penetrarea energiei din surse regenerabile, eficiența energetică și obiectivele de interconectare.**

9. Metodologia se asigură că măsurile de adaptare la schimbările climatice luate pentru fiecare proiect sunt evaluate și reflectă costul emisiilor de gaze cu efect de seră **utilizat în cadrul evaluării, precum și că acestea sunt solide și coerente []** cu alte politici ale Uniunii, **astfel încât să permită comparații cu alte soluții care nu necesită infrastructuri noi.**

ANEXA VI

LINII DIRECTOARE PRIVIND TRANSPARENȚA ȘI PARTICIPAREA PUBLICULUI

1. Manualul de proceduri menționat la articolul 9 alineatul (1) cuprinde cel puțin următoarele:
 - (a) specificarea actelor legislative relevante pe care se întemeiază deciziile și avizele corespunzătoare diferitelor tipuri de proiecte de interes comun relevante, inclusiv a legislației de mediu relevante;
 - (b) lista deciziilor și a avizelor relevante care trebuie obținute;
 - (c) denumirile și datele de contact ale autorității competente și ale altor autorități și părți interesate importante vizate;
 - (d) fluxul de lucru, cu evidențierea fiecărei etape a procesului, inclusiv un calendar orientativ și o trecere în revistă a procesului decizional pentru diferitele tipuri de proiecte de interes comun relevante;
 - (e) informații privind domeniul de aplicare, structura și nivelul de detaliere al documentelor care trebuie prezentate odată cu cererea de luare a deciziilor, inclusiv o listă de verificare;
 - (f) etapele și modalitățile prin care publicul larg poate participa la proces;
 - (g) modalitățile prin care autoritatea competentă, alte autorități vizate și inițiatorul proiectului demonstrează că opiniile exprimate în cadrul consultării publice au fost luate în considerare, de exemplu prin indicarea modificărilor aduse amplasării și concepției proiectului sau prin justificarea motivelor pentru care aceste opinii nu au fost luate în considerare;

[]

2. Programul detaliat menționat la articolul 10 alineatul (5) litera (b) precizează cel puțin următoarele:
- (a) deciziile și avizele care trebuie obținute;
 - (b) autoritățile, părțile interesate și publicul care ar putea fi vizate;
 - (c) etapele individuale ale procedurii și durata acestora;
 - (d) principalele etape care trebuie parcurse în vederea emiterii deciziei exhaustive și termenele aferente;
 - (e) resursele planificate de autorități și eventualele resurse suplimentare necesare;
3. Fără a aduce atingere cerințelor privind consultările publice în temeiul legislației de mediu, pentru a spori participarea publicului la procedura de autorizare și a asigura informarea și dialogul prealabile cu publicul, se aplică următoarele principii:
- (a) părțile interesate afectate de un proiect de interes comun, inclusiv autoritățile naționale, regionale și locale relevante, proprietarii de terenuri și cetățenii care locuiesc în vecinătatea proiectului, publicul larg și asociațiile, organizațiile sau grupurile acestuia trebuie informate în mod cuprinzător și consultate în etapele incipiente, când încă se mai poate ține seama de eventualele preocupări ale publicului într-o manieră deschisă și transparentă. După caz, autoritatea competentă sprijină în mod activ activitățile întreprinse de inițiatorul proiectului;
 - (b) autoritățile competente se asigură că procedurile de consultare publică pentru proiectele de interes comun sunt grupate, dacă este posibil, incluzând consultările publice deja necesare în temeiul legislației naționale. Fiecare consultare publică acoperă toate subiectele relevante pentru o anumită etapă a procedurii, fiecare subiect de acest tip fiind abordat o singură dată pe parcursul consultării publice în cauză; cu toate acestea, o consultare publică poate avea loc în mai multe locuri geografice. Subiectele abordate în cadrul unei consultări publice sunt indicate în mod clar în notificarea consultării publice respective;

- (c) se admit observații și obiecții doar de la începutul consultării publice și până la expirarea termenului;
4. Conceptul privind participarea publicului include cel puțin informații referitoare la:
- (a) părțile interesate vizate și abordate;
 - (b) măsurile avute în vedere, inclusiv locurile și datele propuse pentru reuniunile dedicate;
 - (c) calendar;
 - (d) resursele umane alocate sarcinilor respective.
5. În contextul consultării publice care urmează să se desfășoare înainte de depunerea dosarului de candidatură, părțile relevante realizează cel puțin următoarele:
- (a) publică, înainte de începerea consultării, o broșură informativă de cel mult 15 pagini în care să ofere, într-o manieră clară și concisă, o imagine de ansamblu privind descrierea, obiectivul și calendarul preliminar al etapelor de dezvoltare ale proiectului, planul de dezvoltare a rețelei naționale, rutele alternative avute în vedere, tipurile și caracteristicile efectelor potențiale, inclusiv cele de natură transfrontalieră, și eventualele măsuri de atenuare a acestora. Broșura informativă include și adresele de internet care corespund site-ului web dedicat proiectului de interes comun menționat la articolul 9 alineatul (7), platformei de transparență menționate la articolul [] 22 și manualului de proceduri menționat la punctul 1;
 - (b) publică informațiile privind consultarea pe site-ul web dedicat proiectului de interes comun menționat la articolul 9 alineatul (7), pe panourile de afișaj ale birourilor administrațiilor locale și cel puțin într-un [] canal mass-media local;
 - (c) invită în scris **sau prin mijloace electronice** toate părțile interesate, asociațiile, organizațiile și grupurile afectate relevante să participe la reuniuni cu teme specifice, pe parcursul cărora să se discute motivele de îngrijorare;

6. Site-ul web al proiectului menționat la articolul 9 alineatul (7) cuprinde cel puțin următoarele informații:
- (a) data ultimei actualizări a site-ului web al proiectului;
 - (b) traduceri ale conținutului său în toate limbile statelor membre vizate de proiect sau asupra cărora proiectul are un impact transfrontalier semnificativ, în conformitate cu punctul 1 din anexa IV;
 - (c) broșura informativă menționată la punctul 5, actualizată cu cele mai recente date privind proiectul;
 - (d) un rezumat fără caracter tehnic și actualizat periodic, care să reflecte stadiul în care se află proiectul, inclusiv informații geografice, și care să indice în mod clar, în cazul actualizărilor, modificările aduse versiunilor anterioare;
 - (e) planul de implementare prevăzut la articolul 5 alineatul (1), actualizat cu cele mai recente date privind proiectul;
 - (f) fondurile alocate și vărsate de Uniune pentru proiect;
 - (g) planificarea proiectului și a consultării publice, indicându-se în mod clar datele și locurile unde se organizează consultările și audierile publice și subiectele relevante preconizate pentru audierile respective;
 - (h) datele de contact în vederea obținerii de informații sau de documente suplimentare;
 - (i) datele de contact în vederea transmiterii de observații și obiecții pe parcursul consultărilor publice.
-